

DEMOKRATI POZABILI NA KRIZO IN OBLJUBE

LJUT BOJ MED POLITIKI ZA SLUŽBE IN VPLIV NAMESTO ZA ODPRAVO "RECESIJE"

**Predsednik F. D. Roosevelt zamudil
temeljne priložnosti za uspehe**

**Kampanja proti javnim delom in vladnemu iz-
rabljanju vodne sile za elektrarne**

V Zed. državah ni nikakega tehtnega vzroka za krizo in ne za brezposelnost, še manj pa za pomanjkanje. Vse statistike pričajo, da je to najbogatejša dežela z vsemi možnostmi za veliko višji življenjski standard kot ga ima danes. Nobena nima tako spretnega aparata za večanje bogastev in produkcije in tako sposobnih delavcev, kakor Zed. države. Nekateri sicer trdijo, da je Nemčija glede sposobnosti delavcev še vedno na prvem mestu, ampak dejstvo ostane, da v Nemčiji delavci nimajo možnosti, ne prilik za tolikšen življenjski standard, kakršnega si lahko delavci pridobijo brez posebnega truda v tej deželi. Namreč za zaposlene ameriške delavce je še zmerom najvišji na svetu. A ni še zadosten in ne more biti zadovoljiv, dokler bomo imeli v svoji sredi kakih štirideset milijonov ljudi, ki zaslužijo zgolj za preživetje in poleg njih je nekaj milijonov bednih, ki dobe le toliko, da si podaljšajo trpljenje.

Nerešen problem

Obljubljani new deal torej ni rešil niti z daleč tega najvažnejšega problema, katerega se je lotil. "New deal" je namreč le firma enega človeka — predsednika Roosevelta. Takoj ko je prišel na vlado, je hotel nasiti volko, a ovco je hotel ohraniti celo. To ne gre. Njegova lastna stranka je v vsaki volilni kampanji zanj. Vsak demokratski kandidat trdi — "jaz sem za new deal" in se preklanja med seboj, kdo je bolj za Roosevelta, ker ima sloves. Resnica pa, kakšna je: Ko so izvoljeni, se bore za volka!

Ista stranka

Ko je kandidiral magnat Al Smith, smo socialisti trdili, da je demokratska stranka deklariral kapitalizmu. To je po volitvah vzel porazu sama dokazala. Ko je kandidiral Roosevelt, smo dokazovali isto.

Ampak položaj je bil drugačen.

Ameriški kapitalizem je bil na robu propada.

Vrag vzemi kapitalizem, si je mislilo ljudstvo. Roosevelt nas bo rešil.

In smo dokazovali: Ne bo, ker to ni v njegovi moči. Demokratska stranka je kapitalistična stranka.

Popularna osebnost

In res, Roosevelt je večino — ogromno večino ljudstva prepričal, da mu nosi odrešenje. Niti en kapitalist si ni po njegovi izvolitvi upal treskati vanj. Kapitalistični časopisi obeh strank so molčali kot grob. Večinoma so ga celo poveljevali, kadar so kaj pisali o njemu.

Po 4. letih sprememba

Minilo je le dobra tri leta — pa se je začelo. Rooseveltova zaflikovanja so rešila vse velike banke in velike — vlagatelje. Malim vložnikom je nekoliko pomagala z nekaj odstotki tu in tam zvezna finančna korporacija. Pomagala je železnicam in napol bankrotiranim zavarovalniškim družbam — vse na stroške celote. Roosevelt je bil najbolj slavljen človek in bogneč, da bi kdo kaj črnil čeznj.

Mi smo vseeno. Priznali smo, da so njegovi nameni dobri — on je namreč hotel, kot že rečeno, da naj bo volk sit in koza naj ostane cela. A to pod takim sistemom ne gre in ne gre.

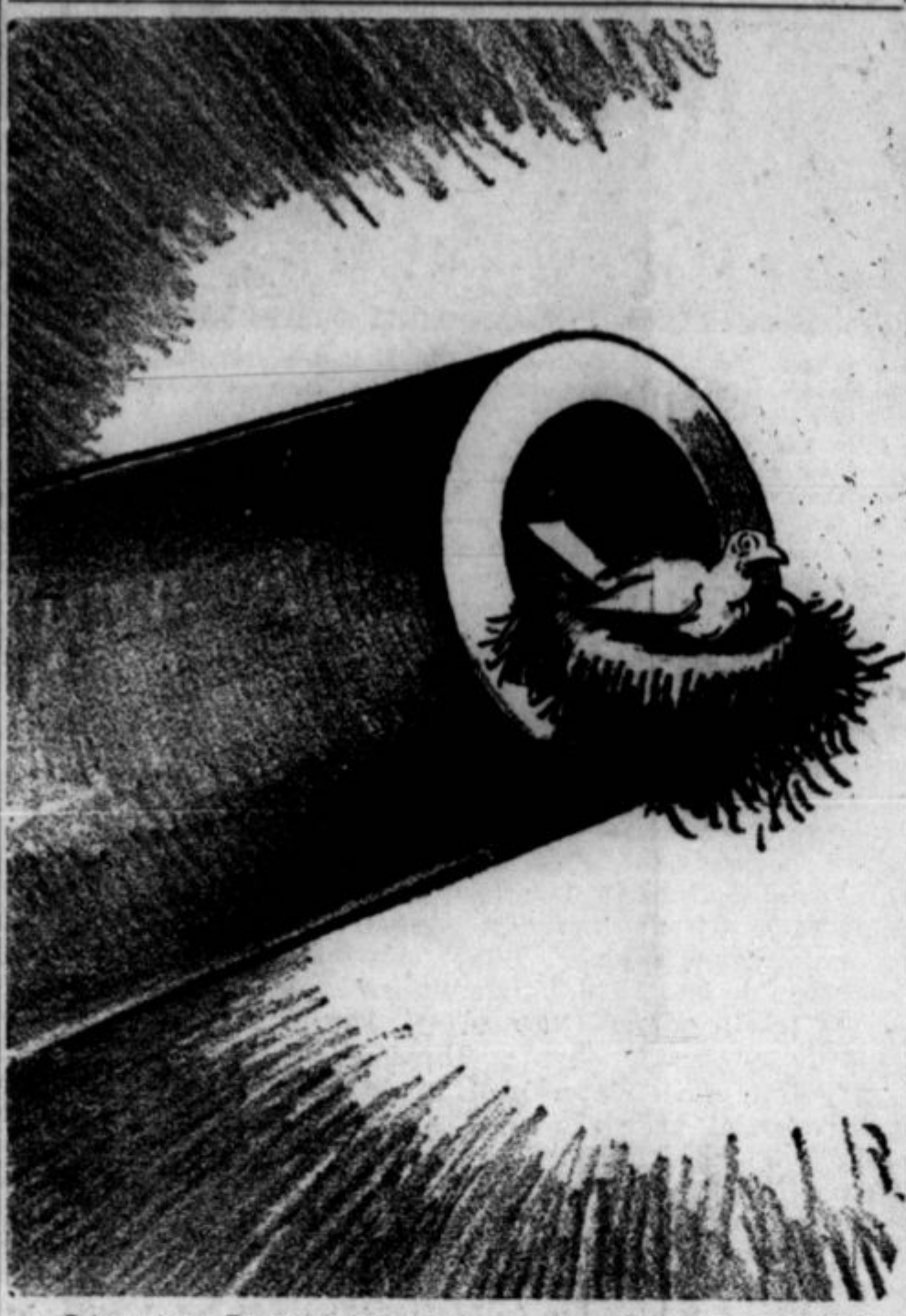
In danes, kdo napada Roosevelta? — Tisti, katerim je pomagal rešiti milijonske imovine in deželo pred "boljševizmom".

Nezvesti "demokrati"

Človek bi mislil, da bodo predsedniku v tej težki situaciji v boju z "ekonomskimi rojalisti" pomagali vsaj kongresniki in senatorji njegove stranke, ki so že v dveh volilnih kampanjah zatrjevali, da so z njim "100%". A so obljubo takoj prelomili, kar je pač svojstvo kapitalističnih trabantov. Danes svojemu predsedniku nagajajo zaradi reliefnih akcij in posebno zaradi javnih naprav (predvsem (T. V. A.), češ, da ovirajo privatni biznis.

Tu, vidite, smo bili socialisti še posebno v pravem, kajti (Nadaljevanje na 3. strani.)

Gnezdo ptice miru na napačnem kraju

Ptica miru v Evropi si je postavila gnezdo v kraju, ki je miru najbolj nevaren.

Z AMERIŠKE DELAVSKE FRONTE

Borba na industrialnem polju se je v prejšnjih par mesecih jako poostрила. Sedeže stavke so prišle spet v modo in kapitalistično časopisje rotni proti njim da je kaj! A vzroki za to so tu — in so vzroki zanje tudi ako jih tu in tam na pobudo "vigilantov" vpriparjajo agenti provokatorji. Kajti teh je danes v službi kapitalistov na stotine in stotine. Z njih pomočjo je bila zrušena že marsikatera stavka tudi v sedanjih časih in marsikatera unija okužena, ker so se provokatorji urinili v njih vodstvo.

To resnico je treba delavcem razumeti, zato, da lahko presojajo kaj je dobro v njihovi organizaciji in kaj slabo.

V mestu Grand Haven, Michigan, si je prošli teden vzel življenje neki podjetnik, in za seboj je pustil notico, da ga je pogljal v smrt CIO. Svojo tovarno je pred leti premestil v ta kraj, da se je ognil uniji. Pa je ta kuga zašla tudi v to izmed najbolj protiunjskih mest. Moč je obupal v boju z unijo, toda delavci skrbje dalje, kako si pripraviti svoj vsakdanji kruh.

V Laoni, Wis., so se skozi več tednov vršili skoro pravi vojni spopadi med člani unije šesnih delavcev, pripadajoča k CIO, in med takozvano nasprotno unijo. Včasih je nasprotna unija CIO, včasih AFL, dasi mnogi delavci mislijo, da kompanije podpirajo samo A. F. of L. Večinoma so družbe vsepovsod zoper unijo CIO in podpro AFL ako se zboje zmaguje unije CIO. Tako se nadaljujejo boji in kapitalistično časopisje vpije o "novih prizadevanjih za komunistično revolucijo v tej deželi". Samomor podjetnika v Grand Haven-u, Mich., je bil v tej borbi sijajno izrabljan. Seveda proti delavcem v Grand Haven-u, ki že od nekdaj prejemajo skebne plače. Boj navidezno izgleda le proti terorizmu CIO, katerega tudi ni malo.

Firestone Tire and Rubber družba je nedavno morala na ukaz delavskega posredovalnega odbora priznati unijo delavcev v industriji kavčuka. Blizu 4000 delavcev pri omenjeni družbi je glasovalo, kaj bi bilo za kralja in mirna Bosna.

Konferenca J. S. Z. in P. M. v zapadni Pa. spet dobro uspela

Konferenca zastopnikov klubov JSZ in društev Prosvetne matice v nedeljo 27. marca v naselbini Strabane, Pa., je bila jako uspešna. Otvoril jo je tajnik J. Ambrozich. Njen predsednik je bil John Koklič in zapisnikar Anton Rednak. O položaju z ozirom na naše gibanje je imel referat John Terčelj, poročila pa so podali tajnik, organizator in delegati. Navzočih je bilo kakih 60 zastopnikov.

Iz njihovih poročil je razvidno, da vlada med ljudstvom velika poparjenost. Za vzrok so navedli v prvi vrsti "recesijo", oziroma novo brezposelnost. Razprave so bile konstruktivne. Zapisnik konferenice bo priobčen v prihodnji številki.

Kriza na Poljskem

Poljska je že kakih pet let v težki krizi, a jo preboljuje z diktatorskimi dekreti. Stavke so prepovedane. Lani se jih je vseeno dogodilo kakih 200, večinoma "sedežih". Najtežje breme Poljske je oboroževanje. Druga njena težava je židovski problem, kajti Poljska trdi, da ima izmed vseh večjih dežel na svetu večji odstotek židov kot katerakoli druga. Trdi, da so ji židje v breme in da se morajo ostale države, posebno Anglija, Francija, Italija, in tudi Zed. države potruditi, da jim na svojih straneh zdaj še praznih krajinah poskrbe prostor. Ameriška vlada se je s tem problemom zelo resno pečala posebno ko je Hitler udrl v Avstrijo in zaplenil židom skoraj vse imovine. Naseljencev brez imovine pa se zdaj branijo vse dežele. Torej jako težak problem, ki ga ljudje, kateri trpe pod brutalnimi diktatorji, zdaj še ne morejo pravilno razumeti.

Volitve v Rumuniji in Bolgariji

V Bolgariji so se vršile nedavno volitve v "parlament". Zmagala je vlada, opoziciji pa je prepustila toliko mandatov, da ji ne more očitati absolutne diktature. V Rumuniji je kralj Karol prevzel diktatorsko oblast in dal svojo novo ustavo na referendum, ki je bila od volilcev skoro soglasno odobrena. Volitve v takih "demokracijah" so običajno javne. To je, volilec mora ustmeno povedati, ali je za kraljevo ali proti kraljevi politiki. Ker je slednje prenevarno, glasuje za kralja in mirna Bosna.

Mussolini pravi, da je Italija vsak čas zmožna udariti

Dučeeve pretnje Franciji zgolj bluf. Vsak provokator skuša podjarmiti nasprotnika z ustrahovanjem. Bombastika za gladne

Ko je pred letom dni Mussolini izjavil, da bo zmagal v Španiji on in nihče drugi, so se v Parizu jako začudili. Danes ne več, kajti dne 30. marca je Mussolini slovesno označil, da se je pripravljen spoprijeti s komurkoli. Pretnja je bila namenjena Franciji.

"Ako se katerakoli država umeša v špansko civilno vojno, bo to imelo težke posledice," je zagrozil Mussolini.

Ta insult je šel Franciji.

Razmere v Franciji

Francija je danes napol delavska republika. Po mogočnosti svoje armade pa je skoz in skoz reakcionarna. Reakcija v Franciji sovraži delavsko gibanje kjerkoli. Mussolini ve, da "tradicionalna" Francija (vojaška kasta in bogataši) noče njegove nadvlade nad Španijo. A prav tako ve, da ima rajše njegovo, kakor pa da bi Španija postala močna, resnična, demokratska, samostojna ljudovlada!

Pravijo, da je španska republika vsled teh in sličnih okoliščin vzlic ogromnih žrtev, ki jih je doprinesla v borbi za ohranitev svobode, izgubljena.

Demokratskost na papirju

Jako verjetno. Vzrok je "neumešavanje" Anglije in Francije. Posebno Anglije. Angleška delavska stranka je začela s svojo mogočno kampanjo za rešitev španske republike veliko prepozno. In zakaj? Zato, ker je pacifiistična na podlagi starih tradicij socialne demokracije. Fašizma pa vsaj zdaj ne bo nihče umoril s pacifizmom. To danes razume jako dobro tudi francoska socialistična stranka, katere zdaj radevolje glasuje za oboroževalne proračune, dasi bo morda to orožje nekega dne naperjeno proti

delavstvu Francije! A ne gre drugače. Češki socialisti na primer so za oboroževanje na celi črti, dasi češka ni socialistična republika. Ampak je bila do poslednjih tednov vsaj ena najbolj demokratskih dežel na svetu.

Posmeh diktatorjev

V ta čudni svetovni metež — ali bolje, v katastrofalni polom zločinske versailleske mirovne pogodbe, mečeta zdaj z največjim užitkom bombe Mussolini in Hitler. Posebno Hitler.

Demokratske dežele — nekatere le "takozvane", so v strahu in kapitulirajo na en ali drug način pred fašizmom druga za drugo. Vse pa se boje sile — posebno še Francija, ki je vsled politike svojih prejšnjih vlad največ kriva sedanjemu umornemu stanju, ki vlada po svetu in posebno še v Evropi.

Zgodovina bo bržkone pričala, da se je v tem položaju izmed vseh dežel izkazala Francija za najbolj strahopetno deželo. Umaknila se je ko hitro ji je položaj postal nevaren in umaknila se je pod pritiskom onih, ki so odgovorni za njene NAPAČE. Ljudska fronta nosi odgovornost, reakcija v Franciji pa danes pomaga onim, ki so razrušili njen resnično zločinski, IMPERIALISTIČNI "MIR".

Mussolini in Hitler se kajpada smejeta. Čemu tudi ne! Saj ustrahujeta angleškega leva po mili volji in Francijo, ki si je lastila oblast nad Evropo.

Negotovost bodočnosti

Kako dolgo bo to šlo? Dokler se Francija in Anglija ne zedinita za skupno in odločno akcijo, in odločna akcija lahko pomeni vojno s Hitlerjem in

(Nadaljevanje na 5. strani.)

KLIC NA POMOČ ŽRTVAM FAŠIZMA V ŠPANJI

Nemški in italijanski aeroplani so s svojimi neprestanimi navali na mesta v lojalistični Španiji pustili za sabo razvaline, in tisoče mrtvih in ranjencev. Ranjencev je toliko, da je morala vlada mnoga poslopja spremeniti v zasilne bolnišnice. V lojalistični Španiji je mnogo tisoč sirot. Očete so jim pobili na bojiščih, matere pa bombe z aeroplanov. Odbor mednarodne zveze strokovnih unij je ustanovil za te sirote taborišča v Franciji, toda ne zadosti za vse. Bolnišnicam v Španiji primanjkuje zdravil in zdravniških pripomočkov. Treba je skrbeti za vdove in njih otroke, za pohabljenca, za begupce, treba je živiti v obleke. Vse to stane. Internacionalna strokovnih unij in ameriški Trade Union Relief for Spain apelira na nas, da pomagamo, in da naj pomagamo nujno. Eksekutiva JSZ se obrača na vsa društva, ki so za svobodo in demokracijo, na vse klube in posameznike, da prispevajo v pomoč žrtvam fašizma v Španiji, in da pomagajo zbirati prispevke. Neglede kakšen bo izid civilne vojne — pomoč žrtvam Francovih, Hitlerjevih in Mussolinijevih čet, njihovih tankov in vojskih letal bo še dolgo potrebna. In potrebna je posebno zdaj, ko se lojalisti bore proti ogromni premoči fašistične trozveze na življenje in smrt. Vsi prispevki bodo izkazani v "Proletarcu" in poslani v nabrani namen.

V nedeljo 10. aprila

KONCERT "SAVE"

in prireditve v korist

delavskih borcev
v Španiji

Kje? V Chicagu, v
dvorani SNPJ.

Težave malih dežel se vsled agresivnih sil večajo

Ponosna Češka je v strahu pred civilno vojno, v katero bi Hitler poslal "prostovoljce", tanke in aeroplane. Nemška nacijska stranka na Čehoslovaškem izživa vlado v Pragi kolikor more, ker bi rada ustvarila položaj, ki bi povzročil intervencijo Nemčije. Ker pomagajo nacijem v boju proti "tiranskim Čehom" tudi druge narodnostne manjšine, je vlada v Pragi izdala dekret, s katerim so za mesec dni prepovedani shodi, demonstracije ali kakršnekoli druge prireditve političnega značaja. Demokracija na Čehkem je v te-

žki preizkušnji. Hitler usmerja svojo politiko tako, da mora priti Češka bodisi prostovoljno ali pa siloma pod njegov vpliv. V vsakem slučaju se bi morala odpovedati zvezi s Francijo in posebno še zvezi z Rusijo.

Litvinska se je udala oboroženemu pritisku Poljske toliko, da bo prej ali slej postala avtonomna provinca poljske države, ako prej ne posreduje v prid Litvinske Rusija, kar bi pomenilo vojno s Poljsko in Nemčijo.

Izgredi proti Židom postajajo na Poljskem čedalje bolj

ostri in vlada se pripravlja spremeniti poljski vladni sistem v diktaturo enega človeka.

V Rumuniji je kralj Karol razpustil vse politične stranke, med njimi tudi fašistično železno gardo. Rumunija je v skrbih radi nove situacije, ki je nastala s Hitlerjevo aneksijo Avstrije. Kajti Hitler hrepeni tudi po kontroli nad Rumunijo in njenih prirodnih zakladih. Zdaj je Rumunija še vedno pod vplivom Francije in Anglije. Ako gre pod Hitlerjevo klobuk še Ogrska, bo imela Rumunija na svoji meji so-

sedo, kateri se ne bi mogla upirati, razen pod zaščito Rusije. Ampak rajše kot z Rusijo bo šla kapitalistična Rumunija s Hitlerjem.

Bolgarija je že nekaj let italijanski protektorat in Albanija pod nadvlado Italije. Kaj bo z Jugoslavijo? Nihče ne ve, kajti Hitler in Mussolini bosta intrigirala in osvajala, dokler ne bosta poražena. Rusija, Francija in Anglija bi v taki vojni morda uspele, a zaenkrat še ne izgleda, da so pri volji storiti fašistom kako škodo z vojno.

Male dežele so torej v teh okoliščinah brez zaščite.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE.

MARONČINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do ponedeljka popoldne za pričetek v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor Frank Zaitz.
Business Manager Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager Joseph Drasler.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Socializem in razboleni kapitalizem

Mnogi se čudijo, kako da socializem ne more v teh vzruženih časih uveljaviti svojo moč, ustaviti oboroževanje in stopiti fašizmu za vrat. Tisoči so razočarani, dasi so tisti socialisti, ki so razumeli zakone gospodarskega razvoja in razrednega boja vedno učili, da socializem ne bo prinešen na krožnik in da ne bo ustanovljen v kaki zbornici, ampak razvojnno na podlagi gospodarskih zakonov in teškega razrednega boja.

Ampak na vprašanje, kako da socializem ne more danes ničesar napraviti, je odgovor, da zato ne, ker se ni nikjer socializma. Kaj pa socialistično gibanje? Kakoto, da povsod, kjer se ljuto spoprime z reakcijo, zmaga reakcija in socialistično gibanje podleže? Sedanja situacija je torej res kakor nalašč za pesimizem. Vzlic temu je treba razumeti, da je nastala kot posledica naravnega razvoja. Socialistične stranke so propagirale mir, bile proti oboroževanju, zahtevale za prebivalstvo civilne svobodščine in se borile za demokracijo in za izboljšanje življenjskih razmer. Njih končni cilj pa je bil in je socialistična družba. Ako bi socialistična družba prišla kar takole zlepa, preko noči, s pomočjo samo tega boja kar ga je bilo proti kapitalizmu dosedaj izvršenega, bi bil čudež. To, kar se dogaja danes, ni čudež.

Kapitalistični razred se ni še nikjer in se ne bo pustil pokopati brez borbe. Kadar se mu gre za biti ali nebiti, kadar zagazi kapitalistično gospodarstvo v kaos, se kapitalizem za teče v boju s socialisti k patriotizmu in k stranki, ki je v propagandi, toda le v propagandi, proti kapitalizmu. Taka stranka je nacijska (narodna socialistična delavska stranka) v Nemčiji in fašistična v Italiji. Obe sta danes absolutne gospodarice vsega in nad vsem v državi. Obe se poslužujeta propagande, ki jima jo financira država na stroške vsega ljudstva. S to propagando je obema uspelo pridobiti velik del ljudstva pod njuno zastavo. Obe se proglašata za ljudski in delavski stranki. Obe sta se zmerom proti "staremu liberalnemu kapitalizmu". Obe sta ob enem otele kapitalizem v njihovih deželah pogina, a obe sta mu tudi vzele vodstvo. Produkcijo in distribucijo regulira država. Naciji v Nemčiji so že večkrat namignili, da če nemški kapitalisti ne bodo kos gotovim nalogom, bo industrijo prevzela država v svojo last in jo sama obratovala, namesto le regulirala.

Mussolini in Hitler nista sovražnika delavskega razreda, kakor je bil kajzer, kot je bil Bismarck in drugi mogotci prešlih dni, toda sta sovržnika svobodnega, mednarodnega delavskega gibanja. Hitler pravi, da je nemško delavstvo v svoji "delavski fronti" boljše organizirano kot kdaj prej. Delavska "fronta" ima zdaj milijone mark več dohodkov kot so jih imele prejšnje delavske unije v Nemčiji. Njen načelnik, ki je odgovoren samo Hitlerju in vsi člani na njemu in Hitlerju, troši veliko tega denarja za propagando. Delavstvu pripoveduje, da ima boljše socialno skrbstvo kot v katerikoli drugi deželi, in da država skrbi za razvedrilo delavcev bolj kot katerakoli druga vlada na svetu. Protidokazi pa v Nemčiji niso dovoljeni, zato bo v zelo časi, predno postane opozicija v tretjem rajhu s pomočjo svojih podzemskih aktivnosti toliko močna, da bo v stanju izpodkopati nacijem moč in vpliv med maso. Enako v Italiji. Tudi Mussolini trdi, da je storil za delavstvo in za kmečko ljudstvo v Italiji več kot vse prejšnje italijanske vlade in vrh tega je ustvaril red v industriji in v državi. Kapitalizem v svojih govorih nikoli ne hvali — ampak samo ljudstvo! V resnici mu je ljudstvo le testo, ki ga gnete za svoje namene in cilje. Tako je fašizem v tema dvema državama otel privatni kapitalizem, toda kapitalisti so morali kot faktor daleč v ozadje. Ravnanje se morajo po ukazih dučerja in firerja. To jim je neprijetno, a kadar pomislijo na "komunizem", jih strese mraz in ubogajo dalje.

Fašizem veruje v silo in vlada s silo. Tudi uničen bo s silo — bodisi s svojo, ali v vojnah in v kaosu, v katerem bo vržen. Sistem nasilja — četudi si pomaga s socialnimi reformami in s propagando, ne more vse večne čase ostati pri življenju in zmedti in v klanjih, ki jih povzročata kapitalistični sistem.

Na drugi strani je socialistično gibanje propagiralo mir, civilne svobodščine in sodelovanje med deželami v korist skupnosti. Socialistično gibanje je bilo proti terorju, kajti teror je bil vedno izvajen nad delavci in kmeti v prvi vrsti. Socialistično gibanje je pokret civilizacije, fašizem pa je sistem "modernejega" barbarizma. Teror je za enkrat zbil socialiste na tla, ni pa jih premagal.

Socializem je torej še vedno edini izhod, ki ga ima človeštvo iz sedanjega krvavega vrenja, iz zmede in bede. Toda za socializem se mora človeštvo še veliko učiti, predno bo zanj zrelo in sposobno, da ga zgradi.

V Nemčiji in Italiji je vzlic terorju mnogo socialistov, ki se niso umaknili, pač pa nadaljujejo z delom kjer in kakor pač morejo. Tudi drugi opozicionaleci niso vsi odnehali. To nam dokazujejo obsodbe proti njim, obglavljenja in jetniški tabori.

Baš sedanje barbarske razmere še posebno pričajo, da ako hoče človeštvo bodočnost, ki bo vredna človeka, namesto sedanjega sistema do zob oboroženih držav, ki preže na prilike uničiti druga drugo, mora sprejeti socializem za temelj novi družbi. Delavstvo, ki je najbolj žrtve teh razmer in prvo položano v klavnicu v vojnah, stori torej dobro sebi in človeštvu v celoti, ako nadaljuje z bojem za socializem, namesto da se bi pogrezalo v razočaranje. Umakniti se v takih časih z bojišča ni junaško in ne socialistično.

Neki modrijan je dejal, da je vojna nasprotje današnje civilizacije. Ampak bolje bi zadel, če bi dejal, da je vojna zrcalo civilizacije 20. stoletja.

NARAVA V TEKMI Z MILITARIZMOM

Prirodne sile imajo mogočno uničevalno moč. Proti tednu na primer so orkani v srednje-zapadnih državah povzročili ogromno škodo in uničili veliko življenj. Orkan pride hipoma in v par minutah je za njim razdejavanje in smrt. A vojna — na primer sedanja v Španiji in na Kitajskem uničuje sistematično in prav tako smotreno upropača ne samo mesto tu in tam, ampak teritorije, na katerih je obsojeno trpljenje, mučenje in ubijanje milijone ljudi. Cele generacije so predane uničenju.

Narava se z današnjim militarizmom ne more več kosati. Na sliki je del mesta Columbus v Kansasu, ki ga je razdejal pred tednom dni tornado.

FRANK ZAITZ:

PETINTRIDESET LET KLUBA ŠT. 1 JSZ

(Nadaljevanje.)

Zdaj je v klubu izmed skupnega števila članov približno tretjina žensk. Mnoge so zelo aktivne in se udeležujejo z delom v našem gibanju že leta ne da bi se utrudile. Pred dvema letoma so aranžirale tudi prireditve v korist Slovd. centra in prebitek porabile za nabavo kuhinjske posode. Razpečavajo vsotopnice v predprođaji, pomagajo na prireditvah, imajo odgovorna mesta v odborih in odsekih in sodelujejo pri agitaciji za soc. stranko, za klub, za Proletarca, Ameriški družinski kolektar in Majski Glas. Sploh imajo članice za klubove aktivnost in uspehe zelo velik del zasluge. Dalje ima klub št. 1 tudi prilično število prijateljic med našimi naprednimi rojakinjami, ki mu pomagajo bodisi na prireditvah ali kjerkoli mogoče.

Klub št. 1 in Hrvati

Do ustanovitve hrvatske socialistične organizacije v Chicagu so bili socialisti hrvatske narodnosti v klubu št. 1. Nekateri izmed njih so bili jako aktivni. Dokler si niso ustanovili svojega lista "Radničko Stražo", je bil "Proletarec" tudi njihovo glasilo. Prinašal je njihove članke in dopise v hrvaščini, da so dosegli na ta način več čitateljev med Hrvatimi. Agitirali so za "Proletarca" in ga gmotno podpirali. Ko je bila ustanovljena "Radničko Straža" so slovenski člani kluba št. 1 agitirali zanj enako pridno kakor so prej hrvatski sodrugji za "Proletarca". Priredbe kluba št. 1 so bile ob enem priredbe hrvatskega socialističnega kluba. Bile so skupne do leta 1916, ko sta se obe sekciji odločile iti vsaka svojo pot.

Odnošaji med slovenskimi in hrvatskimi sodrugji so bili prva leta jako pristrani. Člani kluba št. 1 so se udeleževali skupno s hrvatskimi sodrugji razni hrvatskih prireditev in pomagali na njih agitirati za socialistično gibanje. Skoro na vsaki so zbirali za stavkarje, za svoje liste, za stranko in za razne druge delavske akcije.

Po smrti urednika Milana Glumca se je pričela hrvatska sekcija — posebno še v Chicagu, razvijati v reformistično sekto za poboljšanje ljudi. Hoteli so "čiste" socialiste, ki ne plijejo, ne kade, ne kvartajo in ne ponočujejo. Tudi ples so smatrali za stvar, katere se naj bi socialisti ogibali in tisti čas rajše porabili za širjenje "dobrih nauk". Slovenski člani v tako poboljševanje ni so verjeli in nasprotovali so tudi prirejanju "reformiranih" veselice, kakršne so hoteli hrvatski sodrugji. Rekli so jim, da Slovenci ne gredo tja kjer ni druge pijače kot "soda" in jih ne bo na take veselice, na katerih bi se morali zadržati skoro kakor v cerkvi. Tako so se razlike v nazorih in aktivnostih med slovenskimi in hrvatskimi socialisti bolj in bolj večale. L. 1919 je hrvatska sekcija z glaslo vred pristopila v komunistično stranko, pred tem pa je bila nekaj let v takozvanem levem krilu socialistične stranke. Le malokateri izmed takratnih članov hrvatske sekcije je še član komunistične stranke. Večina so se razočarali in odstopili. Mnogi izmed nekdanih bivših aktivnih hrvatskih komunistov so danes ostri nasprotniki komunističnega gibanja in v boju z današnjimi hrvatskimi komunisti na celi črti. Ljudje, ki so nekoč smatrali, da bi morali biti člani soc. stranke kot kakšni samostanski bratje, živijo danes tako kakor drugi ljudje. Veselje za poboljševanje slovenskih in drugih delavcev v popolna človeška bitja jih je že davno minilo. Na svojih prireditvah točijo zdaj namesto sodavice pivo in druge opojne pijače in namesto delavskih iger vpriparjajo patriotične hrvatske narodne igre, da privabijo več ljudi in s tem več dohodkov. Iz nekdanih internacionalcev so postali narodni Hrvati in v politiki demokrati. To velja tudi za današnje hrvatske komuniste. Ne samo da so narodni Hrvati, ampak agitirajo celo v svojem komunističnem glasilu za — demokratske kandidate. Klub št. 1 pa je ostal kakor je bil: socialističen načelno in v aktivnostih.

Tajniki kluba

V klubih JSZ so vsi odbori važni, najvažnejši pa je urad tajnika. Vsega skupaj je imel klub št. 1 trinajst tajnikov. Najdlje je imel ta urad Frank Podlipce, namreč sedem let, Filip Godina nad 4 leta, Frank Zaitz 4 leta, Chas. Pogorelec 5 let in Peter Bernik 6 let in 4 mesece. Louis Truger je bil tajnik u letu 1917 6 mesecev, ostale mesece pa F. Godina.

Po redu so bili tajniki kluba:

Frank Stonich, 1903.
Fred Petsche, 1904.
Anton Prešeren, 1905.
John Bartol, 1906.
Frank Podlipce, 1907-13.
Filip Godina, 1914-16.
Louis Truger, 1917.
Filip Godina, 1918.
Frank Alesh, 1919.
Frank Zaitz, 1920-24.
Charles Pogorelec, 1924-28.
Peter Bernik, 1929-35. Peter Bernik je resigniral na seji meseca aprila 1935.

Justin Zajc, 1935 (od meseca aprila do marca 1936. Potem ponovno od januarja do konca decembra 1937.)

John Rak od marca 1936 do konca decembra 1936.

Charles Pogorelec izvoljen za tajnika ponovno decembra 1937.

Poleg tajnika so drugi odborniki kluba: organizator,

zapisnikar in pa člani nadzornega, dramskega, prosvetnega, pevskega, angleškega in mladinskega odseka.

Angleški odsek se imenuje Social Study Club in mladinski pa Red Falcons.

Od svojega drugega leta po ustanovitvi do konca l. 1907 je imel klub št. 1 tudi stalnega predsednika. Nekaj časa je

imel ta urad A. Prešeren in par let Andrej Poravne. Zadnji stalni predsednik kluba je bil Anton Lončar (l. 1907). L. 1907 je odbor slovenske socialistične zveze sklenil, naj se predsednika v klubih voli na vsaki seji. To se je v klubu št. 1 začelo izvajati od pričetka leta 1908.

(Dalje prihodnjic.)

BOJI ŽENSK NA OGRSKEM ZA PRIDOBITEV VOLILNE PRAVICE

Na svetu je še mnogo dežel, kjer ženske nimajo nikake, ali pa le omejeno volilno pravico. Ena izmed teh je Ogrska. V tem letu je bil predložen v parlamentu zakon, ki je določal med drugim:

a) Vse ženske nad 30. letom imajo volilno pravo, ako a so izvršile najmanj šest razredov ljudske šole;

b) ako žive šest let neprestano v enem in istem volilnem okraju;

c) ako imajo same toliko osebnih dohodkov, da se lahko preživljajo z njimi, ali ako so zaposlene in zaslužijo dovolj za svoj obstanek.

Reformacijska predloga volilnega zakona je nadalje določala, da smejo imeti volilno pravico matere z najmanj štiriimi legitimnimi otroci. Toda te matere morajo živeti neprestano v enem in istem kraju najmanj šest let. Volilno pravico, neglede na število otrok, ki jih rode, pa dobe šele s 30. letom.

Dekleta, ki delajo pri svojih starših, nimajo volilne pravice, zato ker ne prejemajo plače in vsled tega ne morejo dokazati, da se preživljajo z mezdo.

Predloga daje poleg vseh prej navedenih pogojev volilno pravico samo tistim ženskam, ki znajo čitati in pisati. Omožene ženske, ki zadostijo prej navedenim pogojem, smejo voliti le, ako imajo tudi njihni možje volilno pravico.

Načrt za reformo volilnega zakona v smislu prej navedenih določb je bil zavrnjen. Toda zakon, ki je sedaj v veljavi, je še slabši. Voditeljica socialističnega gibanja med žen-

stvom na Ogrskem, Sarena Buchinger, oporoča, da ženske vzlic najtežjim oviram krepko nadaljujejo z bojem za enakopravnost ne samo na volilnem, ampak na vseh drugih poljih, kjer se gre za elementarne pravice, ljudska prava in civilne svobodščine.

Zavednim delavcem v Chicagu in v vseh sosednjih naselbinah

V nedeljo 10. aprila priredi soc. pevski zbor "Sava", skupno s posebnim odborom kluba št. 1 JSZ, velik pomladanski koncert, čigar polovični prebitek bo poslan lojalistom v Španijo.

Prijatelji! Sodrugi! Ni treba nadaljnjih besed o nujnosti pomoči delavski Španiji! Strahovi naskok italijanskih, nemških in portugalskih fašistov z najmodernejšim orožjem in vojaštvom. Poslali so stotine avijonov, da so ubijali žene in otroke. Ubili so jih stotine in ranili tisoče. In to ne na fronti, ampak daleč za fronto. Fašiste je v to navajal ne kak predmet "vojaške vrednosti", ampak "lust to kill". Niti v srednjem veku ne najdemo takih primerov.

Mi, jugoslovanski delavci, in še posebno Slovenci, razumemo to grozno trpljenje španskega ljudstva — saj je na tisoče naših pradedov padlo v kmetijskih uporih pri Vuzenici, Starem dvoru in Brežicah. Kot piše Valvazor: "Vse sadno dreve ob Savi pri Brežicah je bilo polno sadja — ne hrusk in jabolk, ampak trupelj obesjenih kmetov." Mi slovenski delavci bomo storili svojo dolžnost. Okrog tisoč Jugoslovancev, med njimi na poldrug sto Slovencev, se bori na aragonski fronti na strani lojalistov.

In tu v tej deželi je pešica zavednih slovenskih delavcev nabrala že na tisoče dolarjev v pomoč lojalistični Španiji. In še vedno nabiramo. Prijatelji, sodrugji! Dajmo pokazati desetega aprila, kje so naše simpatije. Naj bo dež ali sonce — sneg ali toča, vsi v dvorano SNPJ na Lawndale Ave. Ne samo, da s tem pokažete vaše simpatije, ampak videli boste enega izmed najbogatejših sporedov v slovenskem, španskem, češkem in angleškem jeziku. Obenem boste imeli zavest, da ste s tem pomagali delavski Španiji v njenem boju proti svetovnemu fašizmu.

Rojaki in sodrugji, na svidenje v nedeljo popoldan, 10. aprila — 2657 So. Lawndale Avenue.

Joško Oven, član odbora.

V NEDELJO 10. APRILA

ob 3. popoldne

KONCERT "SAVE"

in priredba za

ŠPANSKE LOJALISTE

V DVORANI S. N. P. J.

CHICAGO, ILL.

Po koncertu ples — Rodmanov orkester, Gradišek-Omerza

Vstopnina 40c, samo za ples 25c. — Pridite vsi!

VALERIJAN PIDMOGYLNYJ:

"MESTO" ROMAN

Poslovenil za "Proletarca" TONE SELISKAR

(Nadaljevanje.)

Vzdrhtel je, skrčil se vase in ko je hodil, se je bal svojega lastnega gibanja. Nato je premišljeval, s čim vse se lahko človek zastupi. Z arsenikom, veronalom, strihinom, opijem? Kakšna razlika je v učinkovanju posameznih strupov. Kakšen je strup na muholovkah, katere prodajajo v lekarnah in na katerih je napisano: Smrt muham? In kaj je smrt? Kako more človek izginiti, da bi ga nikdar več ne bilo? Zakaj se ne more umreti za en dan, za dva, za teden, za leto dni — toda "popolnoma umreti"? Mar sam tudi lahko umre? Kakšna nespamet! Kako strašen nesporazum!

— To je nemogoče! je sam sebi govoril. Popolnoma nemogoče!

V tem trenutku se mu je zdelo, da se lahko vrže pod električno, da si lahko prebode srce, lahko popije kakršenkoli strup — pa ne bo umrl.

Pogledal je okoli sebe. Rad bi zagledal kakega znanca. Toda vsi obrazi, kar jih je videl, so bili tuji... in nekako mrtvi. Kakor da bi bili že zdavnaj mrtvi, zdavnaj že izpili strup. In nenadoma je občutil, kakor da je sam edino živo bitje sredi brezmejnega carstva mrtvakov.

Končno se je le opogumil pomisliti:

— Morda pa se je... le slučajno?

Namesto odgovora ga je zajela blazna žalost. Rad bi tek, kričal, plazil se po kolenih, prosil in rjovel. Rad bi, da ga nekdo kaznuje, da mu nekdo odpusti.

Nato mu je žalost orosila oči. In rad bi sedel ob grob na mlado, komaj ozelenelo travo, ovenčal bi grob s cvetjem, nagnil se nad njim in jokal. Razločno, z bolečino, je čutil to nepojmljivo zvezo, ki se plete med mrzlo in živo dušo, ki želi onkraj sveta z neznanjskim hotenjem. Postajala je dosegljiva vsem njegovim vznepenim čutom, vhajala mu je v dušo kakor topel dah. Ta občutek je bil nejasen toda krepilen. In v tej obupni radosti je mislil:

— Zosjka, tebe ni, toda tvoj sem na vekomaj. Vsako leto, ko bo zemlja polna cvetja, bom prihajal k tebi! Za vse druge si umrla, le zame ne!

Na pragu hiše ga je spet popadla žalost, strah pred mrakom in nočjo.

Na stopnicah pred vrati pa je naletel na posredovalca, ki vse do zdaj ni imel sreče s posredovanjem. Ves zadovoljen mu je dejal lokavo:

— No, zdaj pa je soba. In kakšna! Kratko rečeno: prava soba!

— Nič več ne potrebujem sobe! je mračno odgovoril Stepan.

Posredovalec se je od srca začudil. Lepo sobo vselej potrebuje! Zakaj pa je dirjal semkaj? Zakaj je ves mesec ril po mestu kakor krt? Toda ta soba! Če bi jo tovariš le pogledal, že bi hotel v nji stanovati.

Stepan je naglo pristal. Le, da nekaj dela! Le, da ne bom sam. Pa tudi soba mu je zares potrebna.

— Dobro, je dejal. Počakajte, da vzamem denar.

Nato sta se peljala v Lypky.

— Le pogledajte, kakšna hiša! je navdušeno govoril mešetar, ko sta stopila s tramvaja. Bonbon, pa ne hiša. No, zakaj da ne bi hoteli tu stanovati?

Hiša je bila zares razkošna, sedemnadstropna, s številnimi okni, za katerimi so se že prižigale luči.

— Semkaj, prosim! ga je vodil možakar. Sedla sta v dvigalo in ta način prevažanja, ki ga je zdajle prvič v življenju doživel, mu je silno ugajal. Pravzaprav se je že v dvigalu odločil za sobo. Pa tudi soba sama je pripomogla do odločitve. Bil je srednje velik, lep, svetel, parketiran kabinet s centralno kurjavo, obložen s sivosinjimi tapetami, z dvema okni, s prekrasnim razgledom na mesto in še dlje do sinjega obrisa reke. Da, prav o takšni sobi je sanjal! In že si je umišljaj, kam bo postavil vsek kos svojega bodočega pohištva in kako prijetno bo delati potem v takšnem domu.

— Tukaj bom lahko pisal! je mislil.

Najemnina je bila visoka in so trgovali. Končno so se pogodili za stopetdeset karboincev na mesec plus izdatki za obnovitev in še deset karboincev za mešetarja. Plačal

je, izročil potrebne dokumente in jutri se bo preselil.

Iz sobe je šel poslednji in ko je ugasnil električno luč, se mu je ona blazna žalost, ki se je vsprico denarnih zadev in ob zadovoljstva srečne rešitve sobe potajila, zdaj sredi te temne praznote, ko so okna strmela vanj kakor velikanska mrtva obličja, znova vzbudila. Obupno je sklenil roke in ne da bi hotel, je skoraj na glas zašepetal:

— Odpusti, Zosjka!

Tiho je bilo okoli njega. Molč — molč je znak pristanka.

Hitro je planil iz te strahotne teme in zaklenil vrata za seboj. Ko je prejel posredovalca svoj denar, je izginil, ne da bi se poslovol. Lastniki stanovanja pa so se obzirno poskrili. Z njimi se je dogovoril tudi za zajtrk in za ključ od vežnih vrat. Nato je prikladal dvigalo, s katerim se je lahko spustil navzdol.

Na cesti je bil spet sam in nemir se ga je znova polotil. Komaj osem je bila ura. V teh dveh urah, odkar je šel zdoma, je doživel dva nenavadna, izključujoča se slučaja. Dva: nehote ju je položil drug poleg drugega. Toda kakšna zveza je med prvimi in s to srečno rešitvijo življenjske zadeve? Kakor da bi nenadoma stopil navzgor in pustil nekoga na spodnjih stopnicah, prav tako se mu je zdelo. In ob tem prikitem premišljevanju, ki se je komaj dotaknilo njegove zavesti, je duša še glasneje zajejala.

Tudi sedaj ni srečal na ulicah nobenega znanca. Nič nenavadnega ni bilo to, toda njemu se je zdelo, da so ga vsi nenadoma zapustili. Tedaj pa se je spomnil, da je danes 19. april — večer praznovanja odhodnice poeta. Veselo je zadrhtel in pospešil korak.

XIII.

Popotnika še ni bilo v kleti. Stepan je sedel k mizi sredi dvorane, ves je bil obdan z glasnimi ljudmi, ki so se mu studili. Odkar je semkaj zahajal, se mu je zdelo danes klet prvikrat odvratna. Prvikrat je spoznal, kako glupo je se razvedrilo, spoznal je po alkoholu ponarejen smeh, poceni radost, muzika jazzbanda s činelami in cimbalji, ki ga je do slej vedno prevzemala in sproščevala, ga je zdaj davila s svojimi naveličanimi melodijami in dražila s svojim nestrpnim hrumotom. Takoj bi odšel, če ne bi čakal nekoga. Zato si je pomaknil klobuk na teme in se malomarno zleknil ob mizi, ne da bi načel steklenico piva. Nato si je ves nestrpen prižgal cigareto in polomil je nekaj žigic, preden jo je zapalil.

Končno se je le pojavil Vygorsky z gumijastim plaščem in s čepico na glavi. Stepanov izraz ga je porazil.

— Čemu pa gledate tako mračno? ga je vprašal.

— Najbrže vi, ker odpotujete!

— Potujem, toda nobenega ne preklinjam.

— No, ali jaz kolnem, čeprav ne potujem.

Poet je malomarno zamahnil z roko.

— Opustite! S kletvami svet pohujšujete!

Danes je poet nameraval pogostiti Stepana.

— Toda upoštevajte, je dejal Stepan, da sem postal vegeterijanec.

— Iz prepričanja? je vprašal poet.

— Le zaradi spremembe.

Ko so jima prinesli jedi in vina, je poet vprašal:

— Toda vseeno, od kje li ste prinesli to mračno melanholijo? Pa menda ne zaradi mojega odhoda?

(Dalje prihodnjik.)

Naročite si revijo "Majski Glas"
STANE 25 CENTOV

Roosevelt še zmerom "poboljšuje"

V južnih državah živi milijone ljudi, je dejal nedavno predsednik Roosevelt v svojem slavnostnem govoru v Gainesville, Ga. Ampak masa teh revnih ljudi je izkoriščana toliko, da se vsemu južnemu delu Zed. držav slabo godi. (Razen seveda imovitemu sloju.) Apetir je na kapitaliste v južnih državah, da naj popuste v sebičnosti in plačajo svoje delavce vsaj toliko, da bodo mogli živeti kot človeška bitja. Apel kajpada ni prav nič zalegel, pač pa je Rooseveltu povzročil ploho novih napadov.

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA

Zbral Charles Pogorelec

San Francisco, Cal. Andrew Lekšan s "kranjskega hriba" je poslal vsoto za prodane koledarje, naročil 25 iztisov Majskega Glasa in poslal \$2.70 v tiskovni fond. Iskrena hvala Andrew!

Red Lodge, Mont. K. Erzenožnik je poslal dve naročnini in naročil 25 iztisov Majskega Glasa.

Detroit, Mich. Joseph Koršić je poslal nadaljne 4½ naročnine. — Klub št. 114 in 115 JSZ priredita prvomajsko proslavo, na kateri bo govoril Joško Oven iz Chicaga.

Meadow Lands, Pa. Naš zastopnik Martin Bajc je poslal eno naročnino in 25c podpore listu. V kratkem se najbrž spet oglasi.

Cleveland, O. "Tukaj ti pošiljam 26 oglasov za Majski Glas. Ker nisem mogel sam nič storiti, sem preskrbel drugega, ki je to storil. To je naš dober somišljenik Frank Mihelič, ki nam ob vsaki priliki rad pomaga. On jih je dobil 25, jaz pa enega. Pise l sem tudi na tukajšnjo Zadržno prodajalno in Slov. del. dom za oglaševanje, ker so to delavska podjetja. Upam, da bodo dali oglas delavski publikaciji. Upam, da si zadovoljen." Tako piše Frank Barbič. Razume se, da sem zadovoljen, samo želel bi enako kooperacijo tudi drugod. Obema naše iskreno priznanje. — Nista samo ta dva v "metropoli", ampak tudi drugi, ki delajo več ali manj. Na pr. Tone Jančevič. On je zadnji teden poslal 13½ naročnin ter vsoto za prodane koledarje. Prodaj jih je 75, to je poleg onih, ki jih je prodal za klub št. 27. Poslal je tudi \$11.00 tiskovnemu fondu. Rozi Jurman je prispevala \$10 in Anton Gubanc \$1.00.

Milwaukee, Wis. Leonard Alpner je poslal eno naročnino ter 6 oglasov za Majski Glas. Pravi, da je to šele začetek, in da jih morajo poslati najmanj toliko kot lansko leto; najbrž jih bo še več. Piše, da se za proslavo 1. maja prav pridno pripravljajo. Hočejo prekositi vse prejšnje, ki so se vršile v Milwaukeeju. Na program bodo imeli petje, ki ga bosta izvajala "Naprej" in "Planinska roža", dalje govor in pa tridejansko Cankarjevo dramo "Jakob Ruda". Program se bo začel izvajati točno ob treh popoldne. Popoldne pa bo zborovanje konferenčne organizacije klubov JSZ in društev Prosvetne matice. Klubom in društvom, ki so članjeni v Prosvetni matici priporočamo, da gotovo pošljejo zastopnike.

Fontana, Calif. Anton Blasič je poslal spet dve naročnini in naročil 25 iztisov Majskega Glasa za društvo št. 569 SNPJ.

Cleveland, O. Naša nova zastopnica Jennie Dagarin je pridno na delu. Prošli teden je poslala 7 naročnin in 28 oglasov za Majski Glas.

Hermine, Pa. Naš Tone Zornik je spet tu. Poslal je ob-

račun za prodane knjige Cankarjeve družbe, ter jih naročil še 10 garnitur. Tonetu moramo dati priznanje, kajti prodal je eno tretjino vse zaloge, ki smo jo prejeli iz starega kraja. Poslal je tudi še en oglas za Majski Glas.

Moon Run, Pa. Jacob Ambrozich poroča o dobro uspešni konferenci klubov JSZ in društev Prosvetne matice, ki se je pred kratkem vršila v Strabanu, Pa. Poslal je 7 oglasov za Majski Glas in pravi, da se z njimi najbrž še oglasi.

Girard, O. John Bogatay je poslal oglas klub št. 222 JSZ za Majski Glas.

Johnstown, Pa. Tudi tu se giblje. Andrew Vidrich je poslal 6 oglasov za Majski Glas. Pričakujemo, da se v prihodnjih par dneh oglasi z njimi tudi sodruga Podboy in Rak.

Aliquippa, Pa. Pa naš Bartol Jerant. Tudi ta je še vedno v akciji. Zadnji teden je poslal 9 oglasov za Majski Glas in 6 naročnin na Proletarca. Naročil je tudi znamke za klub št. 211 JSZ. Pravi, da pričakuje, da v kratkem pristopi v klub več sodrugov iz Imperiala, Pa.

Sygan, Pa. Ze prej enkrat smo omenili našega veterana v naših bojnih vrstah, s. Lovrenc Kavčiča. Danes ga moramo spet, kajti potrudil se je in dobil še en oglas za Majski Glas.

Diamondville, Wyo. Tudi tu je več ali manj aktivnosti za našo stvar. Anton Tratnik je poslal 2 oglasov za Majski Glas, v kratkem pa sledi naročilo, kajti Tone prav pridno obiskuje rojake v to svrhu.

Chicago, Ill. Tu se prav marljivo pripravljamo za koncert prihodnje nedelje, ki ga vprizori soc. pevski zbor "Sava". Polovico čistega prebitka bo šlo za podporo španskim lojalistom. Program bo lep in pester in vreden male vstopnine 40c v predprodaji, še bolj pa je vreden obilne udeležbe namen za katerega bo šel del prebitka. Upamo, da se bo v nedeljo pokazal slovenski napredni življenj v dvorani SNPJ kot še nikoli prej. Rojaki, delavci, v Chicagu in okolici, pokažimo v nedeljo, da naša prednost ni samo na jeziku, pač pa tudi v naših srečih in naših glavah. Pokažimo, da znamo ceniti borbo španskega ljudstva za njegovo svobodo in demokracijo, kajti njihov boj je naš boj, njihova zmaga naša zmaga. Vsi v dvorano rano SNPJ prihodnje nedelje. Naše geslo naj bo: pogin fašizmu in vsemu kar je z njim v zvezi!

Dve poti sta, ki vodita k znanju. Lahko se naučimo tujega znanja, ali pa si lastno znanje pridobimo z opazovanjem, premišljevanjem in preizkušnjami. V naši vzgoji prevladuje danes še prva pot, t. j. priučevanje oziroma prilaganje ugotovljenih rezultatov. A druga pot je bolj plodna, čeprav je težavnejša. Friderik Dannemann.

Seja kluba brezposelnih, veselica kluba in koncert "Save"

Chicago, Ill. — Seja kluba brezposelnih št. 61, Workers Alliance bo v četrtek 7. aprila ob 8. zvečer v dvorani SNPJ. Na dnevnem redu je več važnih točk, ki jih moramo rešiti. Tajnik bo poročal o problemih brezposelnih delavcev z ozirom na projekte WPA. Članstvo kluba je vabljeno, da pride na sejo polnoštevilno.

Zadnjič smo sklenili prirediti veselico v korist klubove blagajne, ker je izčrpana. Ako hočemo nadaljevati z aktivnostmi, mora imeti klub tudi gnotna sredstva za kritje stroškov. Ta veselica se bo vršila v soboto 7. maja. Torej člani in članice, vsi na delo, da spodnjo dvorano SNPJ na tej veselici napolnimo in si s tem zagotovimo gnotni uspeh. Vstopnice so samo po 25c. Na razpolago bodo dobra okrepčila in igrala bo izvrstna godba.

Naj omenim, da priredi soc. pevski zbor "Sava" v nedeljo 10. aprila v dvorani SNPJ zanimiv koncert. Prične se ob 3. Občinstvo v Chicagu in okolici vabim, da se ga udeleži v čimvečjem številu. Polovica prebitka je namenjeno v pomoč lojalistom v Španiji. Drugi del programa se bo tikal borbe španskega ljudstva za svobodo. Torej bo spored zanimiv tudi v tem oziru. Dolžnost vseh ljubiteljev svobode in prijateljev lojalistične Španije je, da pridejo na to prireditev in pomagajo k uspehu.

Koncertni del sporeda je pester. Predvajane bodo lepe narodne in klasične pesmi. Nastopijo tudi naši priljubljeni Rdeči sokoliči. V drugem delu bo dramski prizor in govor o trpljenju španskega ljudstva. Videli bomo nekaj vaudevilskih točk in čuli češki delavski pevski zbor "Karl Marx".

Vstopnice, ki so veljavne na koncertu in zvečer na plesni zabavi v obeh dvoranah, so samo 40c. Na svidenje torej v nedeljo 10. aprila ob 3. pop. v dvoranah SNPJ.

Joe Oblak.

Ljudje veliko citajo. Ampak dobrega prav malo — večinoma plehke vsakdanjosti in šund.

DEMOKRATI POZABILI NA KRIZO IN OBLJUBE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

trdili smo od početka Rooseveltove kampanje, da tudi ako bo on res za kak "new deal", njegova stranka bo prva, ki mu ga bo upropastila.

Rooseveltove napake

Predsednik Roosevelt, ako

je res hotel uvesti "new deal", je storil mnogo napak. Prvič, pričel je napačno, ker je mogočim faliranim bankirjem rešil banke, namesto, da jih bi podržaval. Drugič, ker je faliranim magnatom privatnih zavarovalnic rešil njihove visoke plače in ugled. Tretjič, ker se ni socialnih problemov resno lotil, ampak le sklenil, da naj lačnim preskrbi hrano

Industrija v Jugoslaviji I. 1937

Iz statistike o industriji v Jugoslaviji v letu 1937 posnemamo iz zagrebškega "Jugoslovanskega Lloydja" med drugim:

V letu 1937. je bilo osnovanih v Jugoslaviji 51 delniških družb s kapitalom Din. 130,770,000, leta 1936. pa 44 s kapitalom Din. 152,911,000.

Tujega kapitala je bilo 1937 vloženega v industrijska podjetja okoli Din. 51,930,000, od katerega je bilo vplačanega v gotovini okoli deset odstotkov.

Koncesije je dobilo 1937 v državi 6 tujih družb, za kar se je porabilo tujega kapitala Din. 5,770,000. Od teh podjetij so 3 rudarska, 1 bančno, 1 za promet in 1 za popravljanje avtomobilov.

Ustanovljene so bile industrije: 1 za papir (največja z glavnico 35 milijonov dinarjev), 3 prehranbene, 8 rudarskih, 2 orožni in municijski, 4 tekstilne, 3 za aeroplane in motorje, 9 trgovskih, 3 transportne, 3 kemične, 3 lesne in stavbne, 2 trg. podp. zadrugi, 1 za električne žarnice, 1 banka, 1 za gumijeve izdelke, 2 hotelski, 1 tiskarska in 1 kino.

Teh delniških družb se je ustanovilo v Beogradu 32, v Zagrebu 11, na Sušaku 2, v Ljubljani 1 itd. Največja delniška glavnica znaša 35,000,000 Din., najmanjša pa 300,000. Največje so v papirni industriji Din. 35,000,000, v prehranbeni Din. 22,200,000, v rudarstvu Din. 12,000,000, v orožni in municijski Din. 11,000,000, ter v tekstilni Din. 10,500,000. Glavnice drugih družb so manjše.

Izstopanje fašističnih dežel iz mednarodnih uradov

V področju lige narodov so razni biroji in mednarodni uradi, kot na pr. urad dela, biro za šolstvo, za zdravstvo, za razne statistike itd. Pripadale, oziroma sodelujejo v njih tudi mnoge tiste dežele, ki niso članice lige, le fašistične države so se čisto ločile od njih, dasi so jim bili ti uradi prav tako v korist kakor drugim.

SLOVENSKE IN ANGLEŠKE KNJIGE

Največja slovenska knjigarna v Zed. državah

Pisite po cenik PROLETARCU

Društvom in Klubom

Za čimboljši gnotni in moralni uspeh svojih priredb jih oglašajte v

"PROLETARCU"

•• KRITIKUJOČA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE ••

SLOVAŠKI SOCIALISTI PROTI RAZDELITVI ČEHOSLOVAŠKE

Klerikalno gibanje na Slovaškem, ki je politično najmanjše, je od vsega začetka čehoslovaške države vladi v Pragi sovražno, ker jo tvorijo svobodnemislne stranke. Slovaški klerikalni voditelji so pred leti celo namigavali, da jim bi bilo ljubše pod Ogrsko, kot pa pod "rdečkarsko, brezversko česko vlado". Vendar pa takrat s svojimi spletkami niso bili nikomur nevarni.

Zdaj, ko je Čehoslovaško obkrožil Hitler, je stvar drugačna. Češka ima nad tri milijone Nemcev, izmed katerih jih pripada kaka dva milijona nacijem. So zelo agresivni in njihov cilj je razbiti Čehoslovaško kot državo in jo pokloniti Hitlerju.

V tej igri jim pomagajo pod okriljem svoje slovaške ljudske stranke tudi slovaški klerikalci, ki skupno z nacijo, Madžari in Poljaki zahtevajo na Češkem nove volitve, avtonomijo za Nemce, Slovaške, Poljake in Madžare in pa — vlado nad čehi samimi, katerih je devet milijonov. Ljudi drugih narodnosti je na Češkem kakih 6 milijonov. Slovaški je blizu tri milijone. Slovaška obsega 13,921 kv. milj., ali okrog tretjino vse Čehoslovaške. Slovaški klerikalci so s Prago v stitih odnosih kakor Hrvati z Beogradom. Razlika je, da imajo Slovaki kot narod popolne civilne pravice, in svoje šolstvo svobodno upravljajo, dočim v Jugoslaviji vlada napodiktatura. Slovaški klerikalci zahtevajo popolno avtonomijo — državo v državi. Oni hočejo šolstvo, finance in gospodarstvo v svojem področju. Nemci (nacijo) jih zdaj pridno podpirajo, a potem jih bodo pogoltnili, kajti njihov cilj je nemška (Hitlerjeva) nadvlada nad vso srednjo in vzhodno Evropo.

Slovaki, ki so zdaj na višku svoje zgodovine, bodo najprej ugonili, če jih Hitler pogazi.

Te resnice se slovaški klerikalci v svoji zaslepljenosti ne zavedajo, očitna pa je slovaškimi socialistom in drugim naprednim strujam med Slovaki.

Slovaški socialisti so imeli

meseca marca v Bratislavi svoj kongres, na katerem so med drugim poudarili svoje stališče, da so za neoviran razvoj slovaškega naroda kulturno, politično in gospodarsko, niso pa za razdelitev Čehoslovaške v brezmočne avtonomne celice, ker bi to koncem konca oslabilo in upropastilo slovaški in češki narod. Slovaški socialisti so zastopani v vladi s svojim ministrom in tudi premier Hodža je Slovák po narodnosti.

Zvračati krivdo na druge je zmerom najlaglje delo

Kadar je kje kaj narobe, je za tiste, ki nečejo biti odgovorni, najlaglje opravičila, ako rečejo, da nimajo nič zraven, toda so zelo dobro mislili in vsled tega oni niso za nobeno stvar krivi. In res niso. Kdor stoji samo ob strani in le graja ali pa hvali, je sličen človeku, ki gleda parado, pa ga zadene neroden voznik avta in ga podere. To je za ljudi ob strani stoječih edina nevarnost. Pravi bojevnik ne stoji na trotoarju in ne jadikuje, da tisti, ki korakajo mimo, nič ne stori. Vsakdo, ki hoče pomagati, ima priložnost pomagati. Vsakdo, ki zahteva, da bi delali le drugi, — on pa jih gledal s trotoarja, ali pa jih gledal s trotoarja, in je v resnici "slekar", čeprav se dela "revolucionarnega", seveda z besedami v družbi, kakršna je dostopna le žlobudranju.

Norveški delavci v pomoč Španiji

Norveška ima eno izmed najbolj zmernih, toda najbolj konstruktivnih delavskih gibanj. Norveški delavci so Španiji že veliko pomagali. Pred nekaj meseci so zbrali poseben sklad, s katerim so v lojalistični Španiji zgradili veliko bolnišnico s 700 posteljami, dalje otroška zavetišča in jim oskrbeli streljane in zdravnike. V te namene so izdali pet milijonov frankov.

ZIDJE POVSOD DOBRODOŠLI — ČE PRINESEJO ZNANJE IN KAPITAL RAZEN V TRETJEM RAJHU

Tri sto tisoč avstrijskih Zidov je na pragu izгона. Mnogi izmed njih so znanstveniki svetovnega slovesa. Kakih tri sto izmed njih jih je pripravljeno vzeti diktator Kemal paša v Turčijo, da mu jo bodo pomagali reformirati čimhitreje, in tudi Mussolini je namignil, da je pripravljen sprejeti v Etiopijo vse tiste Zide, ki prinesejo s sabo tudi kapital za delo.

Velopiranje njegovega cesarstva.

Ovira je Hitler, ki pravi, da se naj Zide v prihodnjih par letih poberejo z Dunaja in drugih avstrijskih mest, a imovina, ki jo imajo, pa jim je zaplenil. Zidje pod nemško vlado so najbolj nesrečni element. Bolezni, samomori in revščina med njimi bolj in bolj naraščata.

Za ambulanco nabragna nad tisoč dolarjev

A. Preželj iz Clevelanda poroča o izkazu z dne 28. marca, da so do omenjenega dne znašali prispevki za nakup ambulance, ki se jo pošlje lojalistični armadi v Španiji, \$1,025.64.

Dne 17. aprila ob 3. pop. bo v SDD na Waterloo Rd. predvajan ruski film "Čapajev". Dne 29. aprila bosta v SDD na St. Clair Ave. predvajana filma "Heart of Spain" in "China Strike Back". Prebitek obeh tedaj prireditve gre za ambulanco.

(Imen prispevateljev nismo objavili, ker nima smisla, da bi štirje mali slovenski listi objavljali ena in ista imena. Dovolj je, da se odbor odloči za en list, v druge pa naj rajše pošlje vest, kakor smo jo gori navedli. Napravili smo izjemo v slučaju poročila Prijateljev lojalistične Španije, ki ga je nam v imenu odbora poslal Vinko Coff, in zaeno se trem drugim listom. Ako bi vse naše organizacije pošiljale poročila v razne liste, koliko so imele izdatkov za nakup pijače v baru, za grocerijo, tiskovine, godbo in za razne druge stvari, kakšni pa bi bili slovenski listi? Naši klubi imajo prireditve v korist delavskega gibanja že leta in leta, in vse, kar priobčijo, je prebitek in v kak namen so ga porabili. Drugi račun so stvar nadzorstva organizacije same. V prej omenjenem slučaju smo stvar priobčili kakor je bila poslana, ker je bilo zaradi prireditve izmenjanih nekaj kritičnih dopisov, pa naj tisti, ki se za taka poročila zanimajo, čitajo tudi podrobnosti o dohodkih in izdatkih te collinwoodske prireditve. Ampak krajša vest bi bila za čitatelje izven Clevelanda veliko bolj zanimiva.)

Za pomoč Španiji

Pogorelec prečita pismo, ki ga je Trade Union Relief for Spain naslovil naši zvezi v svrhu akcije za zbiranje prispevkov v pomoč lojalistični Španiji. Predsednik omenjenega odbora Chas. Zimmermann pravi v pismu, da je izdatna pomoč lojalistom majno potrebna in se nadeja, da bo JSZ novo akcijo za zbiranje prispevkov podprla z vsemi svojimi močmi. Vsote, ki jih pošilja ta odbor, se porablja za vzdrževanje bolnišnic, za nakup zdravil in zdravniških potrebščin, in za ustanavljanje ter vzdrževanje sirotišnic ter taborov španskih otrok v Franciji. Razprave se udeležijo vsi navzoči. Soglasno sklenjeno, da naj se JSZ spet pismeno obrne za prispevke v omenjeni namen na društva vseh tistih organizacij, ki so prijateljske lojalistični Španiji.

Poročilo tajnika

Prvomajske proslave bodo imeli klub št. 118, Strabane, Pa.; št. 37 in 186, Milwaukee, Wis.; št. 114 in 115, Detroit, Mich.; št. 47, Springfield, Ill.; št. 11, Bridgeport, O. Govorniki iz urada bodo: Frank Zaitz v Milwaukeeju, in Joško Oven v Detroitu. V ostalih krajih bodo nastopili lokalni sodruzi.

Glede milwaukeeške konferenice je dobro, da se pogovorimo, ako se koga določi za referenta, in o predmetih za referate.

Razprave glede odložitve XII. rednega zbora, kolikor sem do danes prejel poročil, se je udeležilo 18 klubov. Za odložitve zbora so klubi št. 95, Piney Fork, O., št. 19, Burgettstown, Pa., št. 115, Detroit, Mich., št. 228, Purglove, W. Va., št. 37, Milwaukee, Wis., št. 49, Collinwood, O., št. 47, Springfield, Ill., št. 45, Waukegan, Ill., št. 118, Canonsburg, Pa., št. 5, Conemaugh, Pa., št. 10, Forest City, Pa., št. 3 Oglesby, Ill., št. 41, Clinton, Ind., št. 180, West Allis, Wis., št. 13, Sygan, Pa. in št. 1, Chicago, Ill.

Za obdržavanje zbora v tem letu sta kluba št. 11, Bridgeport, O. in št. 114, Detroit, Mich.

Večina je za odložitve zbora do predsedniških volitev, to je, da bi ga sklicali leta 1940, toda eksekutiva je že določila, da se zbor vrši prihodnje leto.

Konferenca

V razpravi o konferencah je bilo poudarjeno, da jih je treba čimboljše organizirati. Aleš priporoča, da naj eksekutiva pripravi za konferenco poseben memorandum, ki bi med drugim dal navodila na način, kako naj se prireditve razporedijo na drugi konferenci. Aleš govori o splošnem položaju z ozirom na konferenco 1. maja v Milwaukeeju. Predlaga, da

Shod proti Hitlerju

Bridgeport, O. — V nedeljo 10. aprila ob 2. pop. se vrši na otoku ob Wheelingu v Madison School avditoriju velik protestni shod proti početju Hitlerja in drugih fašistov. Kraj shoda je lahko najti. Otok je tik Bridgeportu. Ta shod sklicujejo vse slovaške organizacije, klubi in podpora društva. Vse zavedno delavstvo v teh krajih je vabljenje na shod. Čuli boste dobre govornike in pa podrobnosti o intrigah, ki jih uganja Hitler s svojimi pomagači za zrušenje demokracije in podjarmljenja malih narodov.

Joseph Snoy.

Premijanje zemljevidov

Vse imperialistične agresivne sile vodijo propagando tudi z zemljevidi. Japonske patriotične organizacije slikajo na novih zemljevidih ne samo Sibirijo, ampak Avstralijo, Novo Zelandijo, Filipine itd. za japonsko bodočo posest. In pa dve tretjini ostale Azije. Ako se Japonski te sanje uresničijo, bo postala nemogočnejša imperialistična sila.

Ako knjig Cankarjeve družbe še nimate, naročite si jih!

LISTNICA UREDNIŠTVA

A. S., Cleveland, O. — Ker sporočate, da ste enak dopis poslali tudi "Prosveti", ne bi imelo smisla, da bi ga i mi priobčili, kajti skoraj vsi čitatelji "Proletarca" čitajo tudi Prosveto. Ako pošljete o isti stvari nam poseben dopis, ga bomo objavili radevolje.

Glede odnosov med naprednimi, socialističnimi in takozvanimi protifašističnimi delavci v slovenski nasebini v Clevelandu priobčimo članek v prihodnji številki.

IZ ZAPISNIKA ODBOROV JSZ

DNE 1. APRILA 1938.

Redne seje odborov JSZ v petek 1. aprila so se udeležili Frank Aleš, Frank Zaitz, Anton Garden, Frank Udovih, Vinko Ločniškar, Louis Beniger, Joseph Drasler in Chas. Pogorelec. Odsotni D. J. Lotrich in Justin Zajc vsled večernega dela, Angela Zaitz vsled bolezni, dalje Joško Oven, J. Hujan, in P. Bernik. Predseduje Aleš. S. Garden pravi, da poročila o stvarih tako kakoršne so. Zapisnik prejšnje seje sprejet.

Seja zaključena ob 11. zvečer.

O špetirih, načelih in takih stvareh

Cleveland, O. — To pišem na "April Fool Day" in vas bom "nafilal" ter napisal dopis, zato ker mislite, da ga ne bom.

Pri nas v metropoli je "fool day" vsak dan, ne samo 1. april. Vsak dan se dogodi, da se kdo prevara. Tudi meni se to večkrat primeri. Nekoč sem mislil, da je Jože Šiškovich iskren sodrug in prepričan član soc. gibanja, a kakšno pomoto sem storil! Največjo ipa ko sem ga zagovarjal pred drugimi sodrugi in bil proti temu, da se ga izključi. Zdaj pa ta človek išče že kakih pet let prilike, kako bi se masčeval nad mano. Misli, da je tako priliko dobil pod firmo starega našega znanca Johna Lokarja. Lokar namreč dopisuje v pittsburski "Naprej", kateri pravi, da ni komunističen, torej bo menda provokativen, ker barvo taj. Ampak to mazel ne bo koncem konca nič pomagalo. Jože Šiškovich si je v metropoli zgradil splošen sloves človeka, ki misli, da je od sile učen, pa se je drugače izkazalo. Tudi masčevalnost je njegovo svojstvo. In tako se je spet uresničil rek, da z amorca ne opere nobena zajfa — je zmerom črn.

V istem Šiškovich-Lokarjevem dopisu je rečeno, da bi bil moral Barbič poskrbeti za priobčitev nekega njegovega dopisa v Proletarcu. Ja, kaj pa imam jaz odločati v uredništvu in upravnistvu Proletarca? Dalje, da bi bil moral jaz Skuka obtožiti, češ, da je priobčil v "Am. Domovini" pod imenom "Ok" dopis v prid nasprotni stranke. To je bilo pred leti. Kako ga naj jaz obtožim brez dokazov? In če je dokaz imel Šiškovich, čemu ga ni obtožil saj je bil on vendar član istega kluba (št. 27), dočim jaz nisem bil. Zadržano podjetje, v katerem je Šiškovich uposlen, prodaja med drugim tudi klobase. Toda nikoli ne tako velikih, kakor jo je izdelal Šiškovich zastoj za stavega Lokarja ter sta jo nato servirala v "Napreju". Želim jima dober tek "za mir, svobodo in demokracijo ter slovo slovenačke radniške klase."

Ako se mi bo ljubilo, bom o tem v drugi več pisal.

Naprejevci, ki imajo tu glavno gnezdo, grme proti meni in zahtevajo, da se mi ustavi vse dopisovanje, ne samo v drugih, ampak tudi v lokalnem listu. In ti radnici pravijo, da so "protifašisti" in za svobodo govora in tiska! Ampak to kar zahtevajo in počno, je fašizem, ne demokracija! Hočejo pa biti tudi prebrisani. V gotovih stvareh so socialistom pripravljeni dati koncesije. Na primer, mi bomo predlagali in podpirali to in to vašo akcijo, na primer pri podpiranju publikacij, ako boste v povračilo vi nas podpirali. Podpisani je proti takim koncesijam in za svojo osebo jih odklanja. Zato tudi toliko sovraštva proti njemu. Pa naj bo. Smatram vzlic temu, da sem v pravem in da so komunisti krivi, da ni sloge med de-

lavi. Začeli so jo rušiti pred 20. leti. Ako bi bili takrat za "mir, slovo in demokracijo", kakor pravijo da so danes, pa bi imeli močno, solidarno delavsko socialistično gibanje namesto tak razkol.

Tu je Frank Mihelich dobil 25 oglasov v Majski Glas in podpisani enega. Društvo št. 53 SNPJ je na predlog Antona Rupnika naročilo 25 izvodov. Ali bo koncesija? Zase vem, da od mene je ne bo. Pri B. J. št. 27 SDZ so jih naročili 15 izvodov. Tam je bila koncesija. Ampak Witkovich ne napada njih glasila "Ameriško Domovino". On ima v žetodcu Molka, Barbiča in Prosveto ter bolj malo Zajca, Gardna in Proletarca. Pa dovolj za danes.

Dne 30. aprila gremo pa v Bridgeville na proslavo kluba št. 11 JSZ. — Frank Barbič.

Poročilo odbora "Prijateljev lojalistične Španije"

Poročilo odbora "Friends of Loyalist Spain" v Collinwoodu, O., v zvezi s kazanjem filmskih slik "Spain in Flame". Vstopne prodanih po 35c 1105 za vsoto \$386.75. Pivskih listkov prodanih za \$248.42. Darovali "Hiša Davida", Euclid, O., \$4, Blaž Godec \$1, V. Wood in Mrs. A. Urbas, nabrali na maskaradi ženskega odseka SDD \$3.35, Mrs. Jennie Prime nabrala na maskaradi ženskega odseka SDD \$3.35, John Mack \$3, V. Wood \$1, kar znese skupnih dohodkov \$651.07.

Stroški: grocerija \$35.85, tiskovine \$4.12, slike (film) \$42.50, Vadal (godba) \$24, SDD prometno blago bare \$141.59, SDD najemina dvoran \$56.55, plačan deposit na film "Capajev" \$10, skupnih stroškov \$314.61. Ostane čisti dobiček od kazanja filma "Spain in Flame" \$336.46.

Svoto \$300 od čistega dobička se je odposlalo na urad "Friends of Abraham Lincoln"

Z AMERIŠKE DELAVSKE FRONTE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

jih naj pri kolektivnih pogajanjih zastopa CIO. Kompanijska unija je dobila nad 2,500 glasov, kar je izredno malo v primeri s pritiskom na uposlence.

V avni industriji bo unija avtnih delavcev še napredovala vzlic sedanji krizi. Družba Chrysler je znjo sklenila nedavno dogovor za eno leto. Ni dosti, a tudi malo je boljše kot nič, pravimo po domače.

Zelo močno ofenzivo proti unijskemu delavstvu so nedavno podvezle krznarske tovarne. Ampak krznarji so že od nekdaj dobro organizirani in znajo tudi varovati svoje interese. V New Yorku so 30. marca oklicali stavko, kar je pomenilo, da se umakne z dela samo v tem največjem ameriškem mestu dvajset tisoč krznarskih delavcev. Skoro vsi so organizirani. Družbe se tako premoči ne morejo dolgo upirati. V tej industriji je uposlenih tudi nekaj Slovencev.

Bitka med AFL in CIO traja dalje na vseh poljih. Toda na obeh straneh so prepričani, da morata oba tabora v skupno korist strniti svoje sile prej ali slej v enotnost.

ZA LICNE TISKOVINE VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

Adria Printing Co.

1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Tel. Lincoln 4700

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

Brigade", 125 West 45 St., N. Y., z naročilom, da se naj zanj pošlje tobaka, cigaret in drugih potrebščin na kapitana D. Gustinčiča, Albacete, Španija, ki jih ima Gustinčič sorazmerno porazdeliti med slovenske prostovoljce v mednarodni brigadi. Vsoto \$36.46 od dobička pa se je obdržalo v blagajni odbora, katero se bo porabilo v potrebi za stroške s filmom "Capajev", katerega se bo kazalo v SDD na Waterloo Rd. v nedeljo 17. aprila. Ves čisti preostanek te prireditve bo izročen Clevelandski federaciji SNPJ za nabavo ambulance.

Pomožni odbor Cankarjeve čete: Vincent Coff, tajnik, Victor Wood, blagajnik; nadzorni odbor: Louis Femec, Joe Pugel, Frank Ipavec.

Jugoslovanska kvota v naprej izčrpana

Iz Jugoslavije se sme letno priseliti v Zed. države na podlagi kvote samo 845 oseb. Ameriški konzuli so izdali letos že toliko viz, da je ta kvota izpolnjena in ne bo do 1. 1939 iz Jugoslavije nihče več pripuščeno v Zed. države, razen nekaterih sorodnikov izven kvote.

Kvota, določena za Jugoslavijo, je ena najmanjših, toda niti ta ni bila v letih krize upoštevana, ker so ameriške oblasti sklenile, da je nesmiselno večati število brezposelnih.

Zakon o kvotah za priseljevanje je tako prirejen, da favorizira pred vsemi Anglijo, Nemčijo in škandinavske dežele. Celotna kvota male bivše Avstrije je bila mnogo višja nego Jugoslavije — ker je bila bazirana na številu priseljencev iz Avstrije v časih, ko je prišel sem le še redkokateri Jugoslovčan, pač pa največ Nemci, Jugoslovani, Rusi, Bolgari, Grki, Rumunci in Italijani so bili s stališča "amerikanizma" in asimilacije novi deželi merodajnim oblastnikom za jačanje rase te dežele najmanj ljube narodnosti — poleg mongolske rase, katero so čisto izključili od nadaljnega priseljevanja.

Pomagajmo vsi v agitaciji za razširjenje naše prvomajске revije "Majski Glas".

Dr. John J. Zavertnik

PHYSICIAN AND SURGEON

OFFICE HOURS: 2:00—4:00; 7:00—8:30 Daily

At 3724 W. 26th Street Tel. Crawford 2212

At 1858 W. Cermak Rd. 4:30—6:00 p. m. Daily

Tel. Canal 1100

Wednesday and Sunday by appointments only

Residence Tel.: Crawford 8440

If no answer—Call Austin 5700

PRISTOPIJTE K SLOVENSKI NARODNI PODPORNJI JEDNOTI

NAROČITE SI DNEVNIK "PROSVETA"

Stane za celo leto \$6.00, pol leta \$3.00

Ustanavljajte nova društva. Deset članov(ice) je treba za novo društvo. Naslov za list in za tajništvo je:

2657 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.

32 NO. MICHIGAN AVENUE CHICAGO, ILL.

all

CUNARD WHITE STAR

1400 SO. LOMBARD AVENUE BERWYN, ILL.

Kogar mika v stari kraj — z nami se na pot podaj:

Vsi — stari in mladi — rojaki, ki nameravate posetiti JUGOSLAVIJO ali obmejne kraje Italije, ste ugodno vabljeni, da se pridružite

VELIKEMU MLADINSKEMU IZLETU V STARO DOMOVINO na parniku

AQUITANIA - - - 18. junija

Ako želite se lahko vrnete na najnovejšem parniku na svetu

S. S. QUEEN MARY

Voditelj izleta JACOB ZUPAN(CIC)

Za nadaljnje informacije se obrnite na:

JACOB ZUPAN

1400 SO. LOMBARD AVENUE BERWYN, ILL.

all

CUNARD WHITE STAR

32 NO. MICHIGAN AVENUE CHICAGO, ILL.

all

Iz Jugoslavije

"Radnik" v Zagrebu poroča, da je na Hrvatskem v letih 1930 do 1935 padla povprečna meza od 27 na 21 dinarjev. V letih 1936-37 se je povprečno zvišala za okoli 2.50 Din. Novembra in decembra je začela spet padati. Cene življenjskih potrebščin pa se dvigajo. Nič boljše ni v Sloveniji in Srbiji.

Socialno zavarovanje v Evropi je stvar države, zato so takozvane "bratske" podpornice organizacije, kakršne obstoje v Zd. državah, v Evropi nepoznane. V ljubljanski centrali na pr. je bilo meseca februarja t. l. zavarovanih pri OUZD 55,640 moških in 34,452 žensk, skupaj 90,092 delavcev in delavk, ali 8,031 več kakor lani. V zavarovalniški skladi plačujejo en del delavci in drugega delodajalci.

Vlada Jugoslavije je predlagala spet znatno zvišanje davkov. 25% dohodkov od sportnih prireditev se naj steka v centralni fond državne banke za izgradnje stadijonov.

Za prevoz prtljage in blaga se bo plačalo 15 odst. vozarstva. Avtomobili pa bodo obdavčeni od nosilnosti voza do 0.5 tone s din. 400, od 0.5 do 1 tone z 800 din., vozovi s 5-6 ton z din. 4000 in za vsako nadaljnjo tono s din. 1600 več na leto.

Zvišale se bodo nekatere carinske takse.

Vse sodne takse se bodo povišale za 50 odstotkov.

Trosarina na nafto bo znajala din. 40 na 100 kg.

Carinske kazni do din. 10.00 se oprostijo.

Prosvetni minister bo dobil za zgradbe institutov v Beogradu 31.5 milijona dinarjev kredita, pravosodni minister za sodno palačo v Beogradu 40 milijonov dinarjev, Ljubljana pa za ljubljansko univerzo 13.5 milijona dinarjev.

Pravoslavni verniki bodo plačali v letošnjem letu 10 odstotkov doklade k rednim davkom za svojo cerkev. Istotako visoko doklado sme pobirati rimsko-katoliški cerkev.

Bratovške skladni bodo smele imeti lastne lekarne.

Centralni fond za preskrbo brezplačnih zdravil, predvsem cepiva, bo ustanovil minister za socialno politiko. V ta fond bodo morale prispevati banovine in občine, delavsko zavarovanje po din. 1 od člana in po din. 0.50 od vsakega družinskega člana in v fond za zdravstveno zaščito učencev po din. 1 od vsakega učenca.

Zvišajo se takse na avtobusni promet: na progah, ki konkurirajo železnici se plača 20 para od prevoženega kilometra, na delno konkurenčnih progah 10 para in na ostalih 5 para.

Za izvedbo javnih del v Jugoslaviji ima vlada dovoljenje najeti štiri milijarde dinarjev posojila po 6% obrestne mere.

V Jugoslaviji uvajajo roko-borbo. Ena izmed teh se je vršila na sejmišču v Beogradu. "D. P." piše, da je na nji "neki Grga Pezo s sunkom v brado ubil Dragana Miletića. Smrt Miletića je povzročila pri surovi beograjski sportni publiki komaj odraslih mladencev pravo vznemirjenje..."

"Delavska Politika" vodi akcijo za izhajanje po trikrat na teden.

Mariborski poročevalec "D.

P." piše med drugim: "Nacistične provokacije v Mariboru in drugih štajerskih mestih, ki so zdaj pod Jugoslavijo, se po Hitlerjevi okupaciji Avstrije množijo."

Tukajšnji Hitlerjevci so kar pijani od navdušenja in so že pričeli svojo ošabnost in nacistično samozavest kar javno povdarjati. V svoji predrznosti gredo že tako daleč, da pripovedujejo, da bo Hitler v nekaj dneh zasedel Maribor, Ptuj in Celje. Da so taka pripovedovanja brez podlage, je jasno. S takimi govoricami se skuša delati razpoloženje med tujkrajnim prebivalstvom za nacizem in za Hitlerja. Opozorjamo vse naše somišljenike, naj takim hajkam ne nasedajo in take provokacije odločno zavrnejo, ker bodo sicer marsikoga lahko zadele težke posledice.

Naciji na spodnjem štajerskem so se obrnili, kakor poroča graška "Montagszeitung", na novega graškega župana, dr. Kasperja, da se naj Graz proglasi za sedež gibanja nacijev "to in onostran meje". Oblasti v Mariboru, Ljubljani in Celju se za to gibanje "zanimajo", ni pa verjetno, da se bodo upale nemške nacije v Jugoslaviji prijeti za usesa, kajti Hitlerju se ne bi rade zamerele.

Nacistični propagandist na berlinski radio postaja se je nedavno pohvalil, da so Hitlerju poslale navdušene čestitke na njegovem znamenitem pohodu v Avstrijo tudi "gospodične iz Maribora". Neki slovenski list v Mariboru jim svetuje, da naj gredo zdaj rajše preko meje pod Hitlerja, ako so tako vnete zanj.

V Ljubljani je 1,200 nezaposlenih delavcev.

Nekateri klerikalni listi v Sloveniji so po Hitlerjevi zasedbi Avstrije ostro kritizirali francosko ljudsko fronto, čemu ni prišla Avstrija na pomoč. Delavski listi klerikalcem odgovarjajo, da sta imela avstrijski klerikalci v zaščiti Mussolini in papež. Mussolini je na meji Avstrije in je leta 1934 v pretrejo Hitlerju mobiliziral milijon vojakov. Zdaj pa je stisnil rep med noge in dva tedna pozneje pa se spet okorajžil in pretil Angliji in posebno Franciji s "svojo nepremagljivo vojno silo na suhem, na morju in v zraku".

Oboroževanje Anglije

Velika Britanija hoče spet postati najmočnejša imperialistična velesila. Ko je uvidela, da ji predejo pod nos Italija, Nemčija in Japonska, se je zdržnila in začela hiteti. Iz proračunov angleške vlade je razvidno, da troši za oboroževanje sledeče vsote:

Leta	funtov šterlingov
1934	36,500,000
1935	43,550,000
1936	55,881,000
1937	82,174,000

V letu 1938 pa določa angleški budžet že kar 106,500,000 funtov šterlingov za oboroževanje. Angleški funt šterling je vreden blizu pet ameriških dolarjev in je v svetovnem prometu najvišja denarna enota.

Sedanje kaotično stanje po svetu je posledica NEVEDNOSTI ljudskih mas.

BRATKO KREFT: CIGANI

Počasi se je premikal voz po brezu navzgor. Majhen, mršav konj je težko sopol in molil penasti jezik iz ust. Stari cigan je šel ob strani tik voza in včasih počil z bičem. Toda konj se ni zmenil za to, ampak je vlek, kakor je mogel. Na vozu je sedelo dvoje umazanih otrok in veselo kričalo, igrajo se z vajeti, ki so bile privezane na ročico. Včasih so se kateri prekučeni nazaj in se valjali po raztrganih odejah.

Za vozom sta stopali mati in hči. Nagubanci stari obraz matere se nikakor ni ujemal z mladim, temnorjavim licem njene hčerke. Bila je gologlava. Črni lasje, svetlikajoči se v solnčnih žarkih, so ji padali preko ram in se mešali z rjavo poltjo njenega vratu in ramen. Vsi so stopali molče, včasih je kateri pihel k vozu in pomagal utrujenemu konju.

Ko so prišli na vrh, se je voz ustavil in konj je kašljaje lovil sapo. Cigani so se ozirli proti hišam. Njih pogled je bil nezaupljiv in plah. Stari cigan je nepremično gledal veliko belo hišo, ki se je dvigala iznad nizkih kmečkih hiš. Nekdo je stal na pragu in držal roko ob čelu, da bi zakril svoj pogled pred solncem.

Cigan se je zganil. Človek na stopnicah je izginil v hišo. Kakor da je leglo nekaj težkega nanje, so vsi obmolili.

Še otroka, prej tako vesela in brezskrbna, sta utihnila in mirno sedela na vozu. Cigan se je ozrl in njegov pogled se je srečal z onima zadaj.

"Gremo! — He, dujo!"

Zamahnil je z bičem in voz se je spet začel premikati. Mlada ciganka je poklicala psa, ki je dosedaj hodil sam svojo pot za vozom, včasih v veliki razdalji, zatopljen v svoje misli.

"Azor!" Pes je nekoliko zamahnil z repom in veselo skimal z glavo. Njuni pogledi so se srečali in oči so se zasvetile.

Tako so šli, vsi tesno ob vozu in sklonjeni glav. Le cigan je včasih pogledal naprej do ene velike hiše in v njegovih očeh je bila upornost. Prišli so do hiše. Nikdo se ni ozrl nanjo, vsi so v tem trenutku gledali na voz in cesto, ki se je vila pred njimi. Kakor da gredo v strm breg, so dihalo težko in ženskam je včasih zastala sapa. Otroka sta srepo gledala okrog sebe. Ni bil boječ njun pogled, zavist in sovraštvo sta sijala iz oči. Cigan je zamahnil z bičem in prijel za ročico, kakor da hoče pospešiti počasno vožnjo.

Tako so šli mimo hiše. Ko so prišli do druge, je pridrvel na cesto kup vaških otrok in takoj nato zbežal nazaj, ko je zagledal črne popotnike.

"Cigani! Cigani!"

Se ni izvenel krič, ko so zaslišali za seboj klic: "Stojte!" Stari cigan je nejevoljno zamrmral in počasi ustavil konja. Poznal je glas, saj ga je spremljal vse življenje in zato se mu ni mudilo. Ciganki sta stopili bliže k njemu, nikdo pa se ni ozrl nazaj.

"Kam greste?" je bolj za-

vil, kakor jih nagovoril mlad otrok. Zenski sta prezirljivo poklekli, stari cigan pa je snel poklob z glave in prijazno pozdravil: "Dober dan, gospon! Na Hrvaško idemo! Domu, gospon!"

"Seveda domov! Kje je še Hrvaška? Kje imate dokumente? Stari cigan je izvelkel iz raztrgane suknje več umazanih papirjev in jih ponudil otroku. Ta jih je počasi pregledal, drugega za drugim. Ko je bil govor, je rekel: "To so sami stari papirji, ki ne veljajo več! Kje imate dovoljenje od našega glavarstva, da se smete peljati po tej poti?" Cigan je skrivil hrbet in z roko pokazal na papirje. "Vse je zapisano tam, gospon!"

Orožnik se je zadril. "Tu ni zapisano ničesar! Kaj se lažete! Od našega glavarstva nimate dovoljenja!" Cigan ga je prijazno pogledal. "Mislim sem, da ni treba, ker nas niso nikjer prej ustavili." Orožnik je vedel, da laže. Srdito je udaril s puško ob tla in zakričal: "Dobro veste, da se morate pri vsakem glavarstvu javiti, če hočete potovati po njegovem okrožju."

"Znam, gospon, znam!" je jecjal cigan, orožnik pa ga ni poslušal. "Takoj obrnite voz in pojdite od kod ste prišli." Cigani so se spogledali. "Gospon, pustite nas naprej!"

"Ne, takoj obrnite voz in marš nazaj. Tukaj ne boste krädli okrog." Beseda jih je zabolela v srce in kakor ranjeni od ostre puščice so vsi naglo zaklicali: "Saj ne krädemo, saj prosimo!"

"Seveda prosite! Eden prosil, drugi pa ta čas krade. Saj vas poznamo, cigane. Vsi ste enaki. Tak obrnite že vendar!" Orožnik je zavpil, da sta otroka na vozu zajokala in je pes pokazal ostre zobe. Mlada ciganka je stopila predenj in v prošnji sklenila roke. Orožnik pa jo je sunil v stran, stopil pred konja in ga prijel za uzo.

Otroka sta zagnala divji krič, cigan je ponižno prosil, stara ciganka pa je skripala z zobmi in iz oči ji je švigalo besno sovraštvo.

Komaj pa je orožnik premaknil konja za korak, je že skočil izza voza pes in začel lajati nadenj. Pripravljali se je, da se vsak hip zakadi vanj. Cigani so ga obupno klicali nazaj, toda on ni slišal ničesar. Orožnik je spustil uzo in dvignil puško, kakor da hoče nameriti.

"Čakaj, mrcina pasja! Ali ne veste, da je pasji zapor? Zakaj pa nima nagobčnika?" Mlada ciganka je stopila bliže, da bi potegnila psa nazaj.

"Pustite!" je zakričal orožnik ter nameril puško na besnega psa. Cigani so zavpili. "Ne, gospon, ne! — Pustite ga, saj ne bo storil ničesar!" Stari cigan je izvelkel iz koša nagobčnik in ga kazal orožniku.

"Takoj mu ga dam, gospon!" Mlada ciganka je še vedno sklepala roke in prosila. "Raje gremo nazaj, samo pu-

stite ga!" Siva suknja s trdim ovratnikom pa je oklenila srce v svojem objemu in zatrla vsažjo usmiljenost. Orožnik je stal nepremično na svojem mestu in meril, cigani pa so kričali in prosili. Vse zastoj. Kakor da je veter odnašal s seboj njih prošnje, niso se ustavile pri njegovem ušesu.

Pes je še vedno lajal, le včasih se je za trenutek ozrl po svojih. Ko je videl, da orožnik namerja puško, se je divje zagnal proti njemu. Cigani so zakričali, puška je počila in pes se je zvalil po tleh. Premetaval se je nekoliko časa v čistem prahu, da je škropila kri na vse strani. Gobec je odprl na vso moč in tulil kakor da kliče svojega maščevca. Še enkrat se je divje zagnal proti orožniku nato pa je težko sopeč obležal sredi ceste.

Orožnik ni upal pogledati nikomur v obraz, videl je same sovražne poglede ljudi krog sebe, ki so pritekli ob puškinem poku. Počasi je stopil od voza in nje so se mu opletale. Ni si upal ciganov nagnati nazaj, s hlačami, ki so bile oškropljene s krvjo, se je vrnil v belo hišo.

Mlada ciganka je ves čas klečala ob umirajočem psu in mu božala kravate čelo. Ko je globoko izdihnil, je zajokala in mrmrala vmes nekaj kakor kletev. Ljudje so se spogledovali in nihče ni upal govoriti.

"Pojd, Sandra!" je dejal cigan in zamahnil z bičem. Mlada ciganka se je v hipu zresnila, s sovražnim pogledom ošinila ljudi okrog sebe, nato pograbila mrtvega psa in ga dvignila do svojih prsi.

"Kaj bi tu med temi ljudmi, ki nas sovražijo in prezirajo," je zamrmrala in stopila za vozom. "Pokopala te bom v gozdu pod smreko. Tam je naš dom." Tako je govorila z njim in ga stiskala k svojim prsim.

Ljudje so se vrnili domov, cigani pa so šli svojo pot dalje. Voz je škripal, konj je težko vlek, vsi zopet mirni in vdanji v svojo usodo. Za njimi pa je bila cesta poskropljena s krvjo, ki je enakomerno curknila iz mrtvega telesa preko zagorelih rok mlade ciganke, in črtala v sivi prah križevi pot njihovega življenja.

Sloviti samski ljudje

Mnogi izmed slovitih pisateljev, filozofov, umetnikov in državnikov so bili sameci, ali po naše "bečlarji". Na primer med Slovenci Ivan Cankar, ameriški iznajditelj na polju elektrotehnike Steinmetz, dalje iz prejšnjih dob Petrarca, Newton, Rafael, Chopin, Listz, Schopenhauer, Charles Lamb, Whittier, Svinburne, Alfred de Musset, Voltaire, Whitman in mnogi drugi slavni pisatelji igralce, igralki itd.

Anatole France je imel gosposodino, katera mu je bila baje tudi žena.

Adolf Hitler je samski. Pravijo, da se ne oženi zato, ker hoče dati ves svoj čas blaginji države. Drugi trdijo, da zahaja zelo pogosto na "oddihi" v bavorske hribe, kjer ima vilo in da se v nji shaja s prijatelji.

Med slovenskimi književniki jih je bilo od početka do zdaj precejšnje število, ki niso bili nikoli oženi, nevesti, književnike duhovnike, izmed katerih bi se nekateri radi ženili, pa se vsled svojega duhovskega stanu niso smeli. Dva sta vsled tega pustila duhovništvo.

DELAJSKI TISK

Ko bi delavci vedeli kake važnosti je zanje dober delavski časopis, potem bi najbrže vse meščansko časopisje propadlo — ker bi ne imelo čitateljev.

Vir vseh krivic, ki spremlja po delavca vse življenje je v nevednosti. In ker je časopis najboljši sredstvo za izobraževanje mas, zato je razširjanje delavskega časopisja najbolj uspešno sredstvo za pridobitev boljših življenjskih pogojev. Pomagajte širiti delavski tisk. Pridobivajte naročnike "Proletarcu".

FALCON CORNER

Editor: Mitzi Owen

Life of Morris Hillquit

Morris Hillquit was born in Latvia, August 1, 1869. He was a great Socialist leader and American lawyer.

In 1897, he became the leader of the Constitutional Socialists, from which later originated the Social Democrats. In 1901, the Social Democrats with other labor groups joined together forming the present day Socialist party.

He was the representative of the American group on the Socialist and Labor International executive committee for thirty years. He served both labor and capital doing his work as a lawyer. He wrote several books on Socialism, and he played an important part in the campaign of 1924 as a member of the Progressive group. He died October 8, 1933 at the age of 64.

"I am a Socialist because I cannot be anything else. I cannot accept the ugly world of capitalism with its brutal struggles and needless suffering, its archaic and irrational economic structure, its cruel social contrast, its moral callousness and spiritual degradation."

Morris Hillquit.

Educate for Socialism!

Here are a few questions. See how many you can answer.

1. The first Socialist Congressman in the United States was —
2. With his writings and personal notes raised \$40,000 which he sent to Loyalist Spain.
3. Together — and — wrote the book, Communist Manifesto which outlines the foundations of international socialism.
4. Daniel Hoan has been the mayor of — since 1916.

The Falcon's treasury made a big gain since their social and we have decided to send \$5 instead of \$5 to the Spanish Loyalists.

We have many plans for the future especially our excursions. We have not yet decided where we will go but after the April 10th program we will make our decision.

The Falcons are now to appear in the April 10th program and rehearsal.

Friendship!

Dohodki s prevažanjem potnikov

Leta 1936 so znašali dohodki aeroplanskih družb s prevažanjem potnikov \$36,700,000, dohodki kompanij, ki prevažajo potnike z avtobusi, \$275,000,000, potniki prvega razreda pa so v istem letu plačali za vozniško železniškim družbam štiri milijarde 25 milijonov dolarjev. Še večji so bili dohodki lani, toda točna statistika še ni bila objavljena. Dočim se dohodki aeroplanskih in avtobusnih družb v potniškem prometu večajo, se železnice manjšajo. Mnoge so bankrotirane, večina v sled ogromnega vodnega kapitala, s katerim so jih obremenili spekulanti, in jih vrh tega še do vratu zadolžili.

Nafta v Sibiriji

Komisija geologov, kateri načeljuje večak Gupkin, je raziskovala Sibirijo, da ugotovi, ako je v nji kaj oljnih polj. Odkrila jih je blizu Bajkalskega jezera in pravi, da se raztezajo skozi do Pacifika. Če poročilo komisije ni preoptimistično, je dobila Sibirija za sovjetsko Unijo novo vrednost in posebno bodo ta polja v korist industriji, prometu in sovjetski armadi na daljnem vzhodu.

Listen to the Yugoslav Radio Hour of PALANDECH'S TRAVEL BUREAU AND FOREIGN EXCHANGE

Station WVAE. Every Sunday 1 to 2 596 S. Clark St., Chicago. — Har. 3006

BARETINCIC & SON
POGREBNI ZAVOD
Tel. 1475
424 Broad Street
JOHNSTOWN, PA.

FENCL'S
RESTAVRACIJA IN KAVARNA
2609 So. Lawndale Ave.
Chicago, Ill.
Tel. Crawford 1382
Pristna in okusna domača jedila
Cene zmerno. Postrežba točna.

sals have begun, leaving us no time for play... This program is being held for the benefit of the Spanish Loyalists to which one half of the proceeds will go and the other half to Sava.

This will be one of the biggest, best and most worth-while affairs that has ever been put on by the Slovenes in Chicago.

Here are the answers to the above questions:

1. Victor L. Berger.
2. Ernest Hemingway.
3. Karl Marx and Friedrich Engels.
4. Milwaukee.

Springtime and Alltime

By GRACE LAPEZ DIAZ

'Tis said that Springtime wears a magic spell,

In hearts of youth where love has come to dwell;

And young men find they're given strength to speak,

While maidens grow bewitching and more meek;

Since love gives strength to work for cherished ends,

And since allied with love, the soul ascends

To heights of ecstasy unknown before

'Tis worth our while to sing of love once more.

Let's cultivate a gentle friendly love

To hostile groups lets send the peaceful dove,

Let's try with love and not force to win

And now is the proper season to begin.

Who knows? Perhaps your neighbor little known,

May falter ere the dove of peace has flown;

And like the maiden meek and shy might say,

"I love you too, let's go a peaceful way."

Submitted by Frank Bergant.

The Falcons wish to express their appreciation to florist, Mr. William Arbans, who so kindly donated the flowers for the Falcon Party on March 27.

Friendship!

Shod o zadružništvu v Detroitu

V Detroitu se bo v Slov. nar. domu vršil dne 10. aprila ob 2. pop. shod, ki je namenjen ideji zadružništva. Glavni govornik bo Matt Ogrin, upravitelj zadružne trgovine v Waukeganu.

MUSSOLINI PRAVI, DA JE ITALIJA VSAK ČAS ZMOŽNA UDARITI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Mussolinijem. Mussolini smatra, da zdaj ni kombinacije, ki si bi mu upala stopiti nasproti, zato pa grozi: devet milijonov njegovih vojakov je pripravljeno! Imam več podmornic kot katerakoli država na svetu! In zračno floto, s katero se ne more kosati nobena druga.

To so ostre grožnje, a malo pomenijo. Italija ima prazne blagajne in napol prazne železnice milijonov svojih ljudi. Ako se demokratične države kolekaj zedinijo — namreč ako se demokratične — namesto simpatične fašizma, pa bi Mussolini kaj hitro nehaj rohneti. In tudi Hitler bi umolknil. Vprašanje je, kaj se sploh more pričakovati od vlad, ki so sicer vlade demokratičnih dežel, toda sovražne sistemom, pod katerimi bi mogla demokracija uspevati! Delavsko gibanje vseh vrst si je lahko na jasnem, da se v boju za svoje koristi in za demokracijo, ki bi bila delavstvu koristna, na pomoč sedanjega sistema ne more zanašati.

Vsak zaveden slovenski delavec naj bo naročnik "Proletarca".

MILLER'S CAFE
5205 St. Clair Ave. Cleveland, O.
Fino pivo, vino in žganje. Vsak petek ribja večerja, ob sobotah kokosja. Fina postrežba. — Dobra godba

DR. F. PAULICH
ZOOZDRAVNIK
Ordinira vsak dan razen srede od 9. jutraj do 9. večer.
V nedeljo po dogovoru.
PHONE: CICERO 610
2125 SO. 52ND STREET
CICERO, ILL.

ACTUAL EXPERIENCE NO. 1
A man driving a Studebaker car nearly ran over a 9 year old girl. The girl tripped and fell, sustaining minor bruises. The following day an "ambulance chaser" was after the driver.
Fortunately he carried AUTO LIABILITY INSURANCE so that he simply turned the whole matter over to the insurance company which adjusted everything for him.
Safeguard your Home your Property your Valuables —through—
DONALD J. LOTRICH
INSURANCE - REAL ESTATE - NOTARY PUBLIC
Phone: Bus. Lawndale 2344 — Res. Rockwell 8426
2634 South Lawndale Avenue CHICAGO, ILL.

ANOTHER WORLD WAR WOULD MEAN—

One look at the manner in which death and destruction rains from the sky in Spain and China gives one a fairly good idea of what could happen if one half of the world pitted itself against the other half and each proceeded to wipe the other off the map.

Imagine squadrons of bombers swooping over the large cities raining death and destruction into the centers of population, killing and wounding men, women and children; the old, the young, the sick, everyone in the path of the explosions and fire. Water supplies destroyed and contaminated, fires set off by incendiary bombs, hospitals destroyed and food supplies ruined.

And after everything—man and animal—is killed off or wounded, epidemics of disease spreading across a war-torn land to get in their share of destruction amid a population weakened by the shortage of food, water, medical help and supplies.

Sometimes when hearing the expression, "the next war will wipe out civilization" it's startling for a moment, but, by giving it serious sober thought and taking into consideration the new death-dealing devices invented since the last general slaughter, we find that such an unpleasant thought could quite easily be converted into a very dreadful reality.

LAST HOURS IN STRICKEN VIENNA

The workers of Austria were ready to fight. They watched for the signal. They demanded arms. But Schuschnigg failed them. Here an Austrian Socialist, in close touch with Vienna's Labour leaders, tells the dramatic story of the last days in Vienna. He left the day after Hitler's march and set foot in England last week

On the day after German troops marched into Austria I left Vienna. During my journey and after my arrival in London, I was asked two questions: "Could Austria have defended herself against Hitler? Have not the Austrians themselves been in favour of the union with Germany?" As an eyewitness I reply to the first question with an unhesitating "yes" and to the second I say equally emphatically "no."

Against The Union
The overwhelming majority of the Austrian people (above all the workers and most of the peasants) were determined to defend Austria's independence. The overwhelming majority of the Austrian people was against the union with Hitler-Germany. This was their attitude right up to Hitler's ultimatum.

Austria's fate depended upon the negotiation between Schuschnigg and the workers. Never has the Austrian working class yielded to Fascism. Never has their Socialist spirit been broken.

True, the Austrian workers joined the "official" Trade Unions. But not for one moment did they cease to fight for independent industrial representation. In vain did Schuschnigg try, for four long years, to reconcile Austria's workers to the Clerical dictatorship.

After his return from the Berchtesgaden meeting with Hitler Schuschnigg understood that he had to come to an understanding with the workers if Austrian independence was to be saved.

Hitler had ordered him to release all Nazi prisoners immediately.

Schuschnigg complied, but with the imprisoned Nazis he released also all imprisoned Socialists. And, a few days later, he received a delegation of the Socialist workers.

Same Rights
This delegation demanded the same rights in the State and in the Fatherland Front for the Socialists as those which had been granted to the Nazis.

They called for: (1) Replacement of "official" by genuine trade unionist leaders; (2) restoration of a free Socialist Press; (3) freedom for Socialist propaganda; (4) legislation of working-class cultural associations; (5) large-scale public works; and (6) maintenance of Austrian independence.

The demands were accepted in principle by Schuschnigg. An official agreement was to be concluded with representatives of the Socialists and the official Trade Unions.

On March 7, a meeting attended by 500 workers (including many released from prisons and concentration camps), listened to the report on the progress of negotiations.

This was the first free workers' meeting in Austria for more than four years. Delegates greeted each other with the old fighting song, both prohibited after February 1934.

The news from Berchtesgaden caused widespread excitement among Austria's workers. In a number of the largest motor-car and engine factories, protest strikes broke out—the first political strikes in Austria since 1934. The spirit of the working class was again roused.

The workers were determined to defend Austria's independence by armed resistance. General strike

plans were eagerly discussed. During the second week of March, huge quantities of arms and ammunition were dispatched to the industrial centres. But these arms were never distributed to the workers.

The negotiations did not progress. The representatives of the Government in the negotiations were the same people who held their posts in the "official" Trade Unions to-day, and were afraid of losing their positions once the workers were given the right to elect their own representatives.

Schuschnigg's Surprise
Thus the negotiations degenerated into a bargaining for jobs.

The Socialists demanded that the Trade Unions should be controlled only by their own representatives. They pressed for a final agreement mentioned above. But the Trade Union officials dragged on the talks so as to prevent the final agreement.

Then came Schuschnigg's great surprise! On the evening of March 8, he invited some of the former leaders of the Socialist movement and informed them of his intention to hold a plebiscite on the following Sunday. The Socialists advised him strongly to abandon this plan. They argued that such a plebiscite would only furnish the excuse for the Nazis to intervene.

They recommended that nothing should be done for the moment, but that the impending agreement with the workers should be concluded at once, and that the workers should be organized by the Socialists for the defense of Austria's independence.

But Schuschnigg insisted. On the following evening he announced the plebiscite in his speech at Innsbruck.

Unprepared as they were for the news, the workers were at first confused. They were ready to vote against the Nazis, but they could not help suspecting Schuschnigg. If only in his Innsbruck speech he had announced the agreement with the workers, they would, without doubt, have reacted with enthusiasm.

Courage Wanted
But everything remained uncertain. The "Revolutionary Socialists" (the illegal Party) asked the workers to vote "yes". But they made it clear that any such vote must be understood as a vote against Hitler and not as one for Schuschnigg. The same slogan was issued by the illegal Trade Unions, who had the greatest influence in the factories.

Schuschnigg lacked sufficient courage to restore the full rights to the working class. He lacked sufficient courage to call the workers out in the street. Schuschnigg had not sufficient courage to arm the workers. Stronger than his wish to defend Austria's independence was his fear of a free working class!

Yet the situation could have been saved only by a quick and determined action of the working class. The Army and the Police were, on the whole, still under the firm control of Schuschnigg. But the authority of the State had already broken down in large parts of the provinces, and in Vienna it was shaken.

Only the working class could have restored it. But Schuschnigg continued to hesitate—until it was too late!

Our Doings Here and There

By Joseph Drasler

J. S. F. Conference in Milwaukee on May 1st

J. S. F. Branches along with all fraternal and cultural organizations affiliated with the Educational Bureau of the Federation (Prosvetna Matka), in the district comprising Illinois and Wisconsin have been invited to send delegates to the J. S. F. Conference in Milwaukee, Wis., on May 1st.

Our comrades in Milwaukee are working hard to make this Conference fulfill its purpose and make it important enough to get the response of everyone of our affiliated organizations in this district.

The agenda will be published just as soon as it is drawn up. In the meantime everyone of our comrades should see to it that their branches and fraternal organizations elect delegates. It's very important that we get a good representation of people active in fraternal organizations and contact them with our message. The Conference makes this possible. In fact, one of the chief values of these yearly gatherings is the opportunity to acquaint people with our Federation, our Educational Bureau and our work.

The May Day Celebration of Branch No. 1, one of our regular yearly affairs, will be cancelled in order to avoid conflict and give our comrades the time and opportunity to make the trip to Milwaukee. This sacrifice and cooperation from our Branch should considerably strengthen the changes of real success for the Milwaukee Conference and May Day Celebration.

Branch No. 1, at the March meeting elected as their delegates to the Conference, Frank Zaitz, editor of Proletarec, and Charles Pogorelec, Secretary of the Yugoslav Socialist Federation.

The Social Study Club, sub-branch of Branch No. 1 and "Sava", the Singing Chorus sponsored by Branch No. 1, are each entitled to elect one delegate in accordance with the decision made at the Branch meeting.

Will You Be There?

In addition to the fine performances for which Sava's Concerts are popular among Chicagoans, you will, at no additional cost, be treated to what shall be designated as Part II on the program and will consist of the following numbers:

1. Bohemian singing society "Karl Marx."
2. Dramatic sketch of Spain portraying the horrors of the battlefield, by Josko Oven.
3. Spanish Selections, by a chorus of 7 young ladies.
4. Speech, by Josko Oven, on Spain.
5. Red Falcons, Variety Program.
6. "The Terrible Meek," an anti-war play. Characters: Alice Artach, Frank Sodnik, Jack Groser.

The new members who have joined Sava since the last concert are now veterans which means that the group will be considerably stronger in voices. Sava has selected the following numbers:

- Part I: 1. a) "Prisege rdeci zastavi" (F. A. Uthman), Sava; b) "Oj z bogom ti planinski svet" (Aljaž), Sava; 2. Duet by Marya Omahen and Frances Saitz; 3. a) "Eno samo tih rožo" (Ferjančič), Sava; b) "Memories" (F. Lehar), Sava; c) "Atlantski odmevi" (M. L. Molner), Sava; 4. a) "Sweet and Low" (J. Barnbey), Sava's women chorus; 5. "Vrsko jezero" (Tomaž Kižot), Sava.

Part II. of the program is being prepared by members of Branch No. 1, J. S. F. One half of the money raised will go to the Spanish Loyal-

ists for whose benefit the second part of the program is being sponsored. This fact alone, with proper and sufficient advertising, should bring out a large crowd of people sympathetic to the Loyalist's cause.

If your sympathies are with the Spanish Loyalists in their fight to keep Hitler, Mussolini and the Moors from taking over the Spanish Republic, you will not hesitate to support this Concert on April 10th at the SNPJ Hall, 2657 S. Lawndale Ave.

Admission is only 40c if you purchase your ticket in advance. If you wait to buy it at the door, it will cost you a few cents more. Admission for dancing alone will be 25c. Music in both halls after the program. Rodman's Orchestra in the Auditorium and the Gradisek-Omerza Orchestra in the lower hall. The program begins at 3 P. M.

Every dollar we send for relief of the martyred population of Spain is symbolic of that undying faith in the cause of democracy and humanity to which the labor movement is dedicated.

May Herald

As in past years, The May Herald, (Majski Glas) will make its appearance in the later part of April. In size it will be the same as last year. The English and Slovene articles will be proportioned as in the last issue.

A number of interesting and instructive English articles will be found in the English Section.

Social Study Club Meeting

Friday, April 8th is the date of the Social Study Club meeting. If you make up your mind to come to the Center that night, a very interesting evening is in store for you.

SOCIALISM AND THE HOME

Many of you have been taught to look upon us as very dangerous people. It is amazing to what extent this prejudice has struck root. The capitalist press, will tell you of a great many evil things that we Socialists are going to do that we never intended to do. They will tell you we are going to break up the home. Great heavens! What about the millions that are looking for work to-day? How about the thousands of miserable shacks in New York and every great city where humanity festers? It would be a good thing if they were torn down and obliterated completely, for they are not fit for human habitation. No, we are not going to destroy the home; but we are going to make the home possible for the first time in history.

Eugene V. Debs.

A Girl Strike Leader

By Frances K. Frank

A white-faced, stubborn little thing
Whose years are not quite twenty
Eyes steely now and done with tears,
Mouth scornful of its suffering—

The Young mouth!—body virginal
Beneath the cheap, ill-fitting suit,
A bearing quaintly resolute,
A flowering hat, satirical.

A soul that steps to the sound of the fife
And banners waving red to war,
Mystical, knowing scarce wherefore
A Joan in a modern strife.

If there is anything that cannot bear free thought, let it crack.

Wendell Phillips.

IMPERIALISTIC NIGHTMARE DREAM OF HITLER

BRANCH ACTIVITIES

The following activities are scheduled for the winter season by JSF Branches, Fraternal and Cultural Groups affiliated with the Educational Bureau, JSF:

APRIL

Chicago, Ill. — Sava's Spring Concert, Sunday, April 10, to be held in conjunction with the Program being sponsored by the members of Branch No. 1 for the benefit of the Spanish Loyalists; — SNPJ Auditorium. Music in both halls after the program. La Salle, Ill. — Song Festival sponsored by Slovene singing societies in Illinois, April 24th.

Bridgeport, O. — May Day Celebration of Branch No. 11, JSF, Saturday, April 30.

MAY

Milwaukee, Wis. — District Conference of JSF Branches and organizations affiliated with the Educational Bureau of the Federation at the S. S. Turn Hall on May 1st.

Milwaukee, Wis. — May Day Program sponsored by the JSF Branches 37 and 180, Sunday, May 1st at the S. S. Turn Hall.

The Dramatic Group of Branch No. 1, JSF will present the play, "Jacob Ruda."

Detroit, Mich. — May Day Celebration sponsored by the J. S. F. Branches 114 and 115, Sunday, May 1, in the Slovene Workers' Home on Livernois Avenue.

JUNE

Chicago, Ill. — Proletarec Picnic, Sunday June 12, Kegel's Grove.

Newburgh, O. — Picnic of Branch No. 28, JSF Sunday, June 5th at Joseph Zorn's farm, Bradley Road, Brooklyn.

Cleveland, O. — Picnic of Branch No. 27, JSF and the Socialist Singing Group "Zarja" Sunday, June 19th at Pintar's Farm.

Waukegan, Ill. — Picnic sponsored by Branch No. 45, JSF, Sunday, June 19.

OCTOBER

Chicago, Ill. — "Sava's" Concert, Sunday, October 23rd at the SNPJ Hall.

NOVEMBER

Cleveland, O. — "Zarja's" Concert in the main auditorium of the Slovene National Home on Thanksgiving Day, November 24th.

Branch secretaries and secretaries of all organizations affiliated with the Educational Bureau of the Federation are requested to keep us informed of the dates of their affairs thereby enabling us to keep this calendar up to date.

THE PREFACE TO "LES MISERABLES"

By VICTOR HUGO

(Setting forth in this passage the purpose of one of the half-dozen greatest novels of the world.)

So long as there shall exist, by reason of law and custom, a social condemnation, which, in the face of civilization, artificially creates hell on earth, and complicates a destiny that is divine, with human fatality; so long as the three problems of the age—the degradation of man by poverty, the ruin of women by starvation, and the dwarfing of childhood by physical and spiritual might—are not solved; so long as, in certain regions, social asphyxia shall be possible; in other words, and from a yet more extended point of view, so long as ignorance and misery remain on earth, books like this cannot be useless.

We can't isolate ourselves from rats that infest our own country.

And to paraphrase the old song, How you gonna keep 'em down in their holes, after they've seen Berlin?—Federated Press.

"The labor union seems to be the greatest single factor in securing and preserving such conditions as afford opportunities to the workers. The nonunion man eats the fruit planted and cultivated by the unionist."

SPRING CONCERT

LOYALIST SPAIN

sponsored by

"Sava" and Branch No. 1
SUNDAY, April 10, 3 P. M.
SNPJ Hall, 2657 S. Lawndale Ave.

Advance Admission 40c.

DANCING IN BOTH HALLS

Come and bring your friends along. This is your opportunity to help the Loyalists fight off Fascism in Spain.

United Front Activities

Socialism Must Win the Workers to Win at All

By NORMAN THOMAS

In relation to united front activities, including a labor party, it is well to remind ourselves again of three possible positions. First we can say that the basis of cooperation must be agreement on program. Those who talk like that may say much in praise of the working class but they refer only to the workers who agree with them. Almost inevitably they are sectarians. Second, at the opposite extreme is the doctrine that working class unity is the first and last commandment to which everything else must be sacrificed; that socialist principles or at any rate socialist action, must always be decided in the light of the majority vote of the workers or the decisions of those who have power in the working class. This is also an indefensible and non-Socialist extreme. A sounder position is this: The working class must be the army of Socialism. Socialism must win the workers to win at all. Therefore it is our duty to do all that lies in our power to work within mass organizations of workers.

Our ordinary perspective ought to

be that if we cannot persuade workers we scarcely will persuade anybody. Certainly we must work in unions, cooperatives, and other mass organizations.

A labor party is not quite on all fours with a labor union but we ought to work within a labor party provided we can keep our Socialist identity for the purpose of Socialist agitation and education. Even this is not an infallible rule to which there are no exceptions. Great emergencies like war might justify a break with a labor party or even with some other mass organization of the workers in the interest of labor's true cause. Such a situation would be exceptional. It would have to be judged intelligently in the light of the principle that it is the first duty of Socialism to advance Socialism, and if the mass of workers under false leadership deny or betray socialism; if they are stampeded into a pro-war attitude, for instance, then Socialists may have to stand out against a labor party. But always as Socialists who seek to win and not to condemn the workers of whose flesh and blood we are.

Taxes Paid by Cheap Labor Advertise Its Cheapness to World

By CLAY FULKS

MENA, Ark.—The whole trader class of the South has recently intensified its perennial campaign to induce industrial plants to come down here. Apparently, it is no longer content to rely entirely on the ballyhoo artist and its own advertising funds. It is now conscripting all the southern state governors into its service and is actually blicking the taxpayers for its advertising funds.

A few days ago the governors of all the southeastern states were brought into a huddle and coached into issuing a tearful appeal to the industrial lords of the North and the East to please move their mills, mines and factories down South where the winters are milder, where labor is cheaper—and believed to be more docile—and where the CIO organizer will be entertained at night by the vigilantes.

And the taxpayers of at least one state—Louisiana—are shaken down for \$100,000 a year to pay the advertising bills of the traders of that state who are whooping and yelling for exploiters to come down there.

Of course the big ones are preferred, but even the smallest sweatshop operators will be welcomed with brass bands and oriental kowtowing. If the old Tom Girdlers won't come, then let the cockroach shops and the runaways come.

Better Bait Is Needed

In this race of the southern states for the capture of industrial plants, why, Arkansas jogs along, but in a spavined sort of way. Some years ago the voters of this state were hornsogged into adopting a constitutional amendment offering textile mills locating here exemption from taxation for a period of seven years. But this bait didn't fetch 'em.

Now one of our industrial "statesmen," Col. T. H. Barton, president of an El Dorado oil concern, says

that Arkansas must follow Louisiana's suit — trump her joker or something like that. The press of the state is giving the colonel a wide spread. Wherefore the taxpayers of poor old Arkansas may be in for a bilking to the amount of a few hundred thousand dollars to pay the traders' advertising bills.

If they can't foot the whole bill, why, maybe the federal relief funds can be drawn on. The trader class of Mississippi, it was reported a few weeks ago, had succeeded in using federal relief funds to build a plant in that state for a runaway sweat shop. Business is business, you know.

Our trader class assures us, with a fine flourish and a tone of finality, that all that's the matter with Arkansas is, we are short on business enterprise!

Cheap Labor Is The Lure
Now, the magazine Business Week seems to have a certain sympathy for the southern trader class in its desperate efforts to entice sweat shops to come down here. At any rate, Business Week professes to know much of Southern conditions.

Here is what it says: "Most important of all is the labor question. In the southern town there is no union problem. Labor agitators can't get very far in small communities where leading business men have investments in plants. Methods aren't always ethical but they are effective. Wage rates usually are lower, too. Laborites may rave and tear their hair over this North-South differential but there are arguments to justify it. A milder climate makes for lower rents, lower heating costs, lower costs for clothes, longer periods of work cheaper food."

Yep, "longer periods of work and cheaper food" for the workers; and as for the labor agitator—well, the lynchers will look after him.

MEXICAN OIL

Mexico has been a happy hunting ground for investors and speculators from the United States. They claim they have helped Mexico to develop her resources, and there is just enough in the claim to make it sound plausible, but their first aim has been to wring profits out of the Mexicans.

Land, oil and mines have been among the most notable properties in which American capital has been invested. At all times since the Diaz regime, the American capitalists and their possessions have been a serious handicap to the Mexicans in their efforts to "cash in" on their revolution; that is, to make the revolution beneficial to the people of Mexico. There has been constant friction, and, at times, threats of intervention by the United States.

Recently the Mexican labor board gave some orders to 16 oil companies owned by British and American capitalists. Like capitalists in our own country, they do not comply with orders of the labor board if they can get out of it. So, the Mexican government decided to expropriate these companies, taking over their oil properties with the intention of paying them a reasonable price for the same.

It is now said that the oil companies will fight this measure and try to prevent any shipments of Mexican oil to the democratic coun-

tries of the world, to which the Mexican government wants to send the oil. No doubt the former owning capitalists will also make trouble for Mexico through their governments if they can.

Since the Mexican government proposes to pay for the oil properties, its solution of the vexing problem would seem to be the most sensible one. The Mexican government and the Mexican people cannot be expected forever to put up with the existence of vast foreign industries within the Mexican borders.

—Milwaukee Leader.

The freest government cannot long endure when the tendency of the law is to create a rapid accumulation of property in the hands of a few, and to render the masses poor and dependent.

Grandmother's hoop skirts are again fashionable. "That's nothing," sez Breadline Benny. "A few more months of this 'recession' and I'll be looking to Adam for fashions."

Good the more communicated the more abundant grows.—Milton.

FALCON CORNER
ON PAGE 5.